

מעשי השליחים

19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
28	27	26	25	24	23	22	21	20										

הפרק 1

הן המאמר הראשון תאופילוס עשיתיהו על כל אשר החל ישוע לעשות וללמד:
²עד היום אשר לקח למרום אחרי צותו ברוח הקדש את השליחים אשר בחר בהם
³ואשר גם התיצב להם חי אחרי ענותו באתות רבות בהראותו אליהם ארבעים יום וידבר על מלכות האלהים
⁴ובאכלו לחם עמהם צוה אתם לבלתי סור מירושלים כי אם להוחיל להבטחת האב אשר שמעתם ממני
⁵כי יוחנן הטביל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש בקרוב אחרי הימים האלה
⁶ויהי כאשר נאספו יחדו וישאלוהו לאמר אדנינו המשיב אתה בעת הזאת את המלוכה לישראל
⁷ויאמר אליהם לא לכם לדעת העתים והזמנים אשר יעד האב בשלטנו
⁸אבל תקבלו גבורה בבוא עליכם רוח הקדש והייתם עדי בירושלים ובכל יהודה ובשמרון ועד קצה הארץ
⁹ויהי כדברו זאת העלה והם ראים וישארו ענן מנגד עיניהם
¹⁰ויביטו אחריו השמימה בעברו והנה שני אנשים לבושי בדים נצבים עליהם
¹¹ויאמרו אתם אנשי הגליל מה תעמדו פה ועיניכם השמימה ישוע זה אשר לקח מאתכם השמימה כן בוא יבוא כאשר ראיתם אתו עלה השמימה
¹²ויפנו וילכו ירושלימה מן ההר הנקרא הר הזיתים והוא קרוב לירושלים דרך תחום שבת
¹³ויבאו העירה ויעלו אל העליה אשר היו יושבים בה פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי פילפוס ותומא בר תלמי ומתי יעקב בן חלפי ושמעון הקנא ויהודה בן יעקב
¹⁴כל אלה היו שקדים יחדו בלב אחד להתפלל ולהתחנן ועמהם הנשים ומרים אם ישוע וגם אחיו
¹⁵ובימים האלה קם פטרוס בתוך התלמידים ומספר שמות הנקהלים יחד כמאה ועשרים ויאמר
¹⁶אנשים אחים מן הצרך היה כי ימלא הכתוב ההוא אשר דבר מקדם רוח הקדש בפי דוד על יהודה אשר היה מוליך את תפשי ישוע
¹⁷כי היה נמנה אתנו וזכה בגורל השרות הזה
¹⁸והנה הוא קנה לו שדה במחיר הרשעה ויפל על פניו ארצה ויבקע בתוך וישפכו כל מעיו
¹⁹וגם נודעה זאת לכל יושבי ירושלים ויקרא בשפתם לשדה ההוא חקל דמא הוא שדה הדם
²⁰כי כתוב בספר תהלים תהי טירתו נשמה ואל יהי בה ישב ופקדתי יקח אחי
²¹ועל כן מן הצרך כי מן האנשים האלה אשר התהלכו אתנו כל ימי היות אדנינו ישוע יוצא ובא לפנינו
²²החל מטבילת יוחנן עד יום הלקחו מאתנו כי אחד מהם יהיה לעד עמנו על קומו מן המתים
²³ויעמידו שנים את יוסף הנקרא בר שבא והוא מכנה יוסטוס ואת מתיה
²⁴ויתפללו ויאמרו אתה אדני היודע כל הלבבות הראה נא מן השנים האלה את האחד אשר בחרת

²⁵לקחת את גורל השרות הזה והשליחות אשר סר ממנה יהודה להלך אל מקומו

²⁶ויפילו גורלות ויפל הגורל על מתיה ויספח אל עשתי עשר השליחים

הפרק 2

ביום מלאת שבעת השבעות ויתאספו כלם לב אחד:

²ויהי פתאם קול רעש מן השמים כקול רוח סערה וימלא את כל הבית אשר ישבו בו

³ותראינה אליהם לשנות נחלקות ומראיהן כאש ותנוחינה אחת אחת על כל אחד מהם

⁴וימלאו כלם רוח הקדש ויחלו לדבר בלשנות אחרות כאשר נתנם הרוח להטיף:

⁵ובירושלים שכנו יהודים אנשי חסד מכל גוי וגוי אשר תחת השמים

⁶ויהי בהיות קול הרעש ההוא ויקבצו עם רב ויהיו נבכים כי איש איש שמע אתם מדברים בשפת עמו

⁷וישתוממו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו הנה כל אלה המדברים הלא גלילים המה

⁸ואיך אנחנו שמעים אתם איש כשפת ארץ מולדתנו

⁹פרתיים ומדים ועילמים וישבי ארם נהרים יהודה וקפודקיה פנטוס ואסיא

¹⁰פרוגיא ופמפוליא מצרים וחבל לוב אשר על יד קוריני והבאים מרומי גם יהודים גם גרים

¹¹כרתים וערבים הנה אנחנו שמעים אתם מספרים בלשנותינו גדלות האלהים

¹²וישתוממו כלם ויבהלו ויאמרו איש אל אחיו מה תהיה זאת

¹³ואחרים לעגו ויאמרו כי מלאי עסיס המה

¹⁴אז יעמד פטרוס ועשתי העשר עמו וישא את קולו וידבר אליהם אנשי יהודה וישבי ירושלים כלכם

זאת תודע לכם והאזינו אל דברי:

¹⁵כי אלה לא שכורים המה כאשר חשבתם כי שעה שלישית ביום עתה

¹⁶אבל זה הוא האמור על ידי יואל הנביא

¹⁷והיה באחרית הימים נאם אלהים אשפך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם ובחוריכם

חזינות יראו וזקניכם חלמות יחלמון

¹⁸וגם על עבדי ועל שפחותי בימים ההמה אשפך את רוחי ונבאו

¹⁹ונתתי מופתים בשמים ממעל ואתות בארץ מתחת דם ואש ותימרות עשן

²⁰השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא

²¹והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט

²²אנשי ישראל שמעו הדברים האלה ישוע הנצרי האיש אשר נאמן לכם מאת האלהים בגבורות

ובמופתים ובאתות אשר האלהים עשה על ידו בתוכם כאשר ידעתם גם אתם

²³אתו הנמסר על פי עצת האלהים הנחרצה וידיעתו מקום לקחתם ובידי רשעים הוקעתם והרגתם

אתו

²⁴והאלהים הקימו מן המתים בהתיר את חבלי המות באשר נמנע מן המות לעצר אתו

²⁵כי דוד אמר עליו שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט

²⁶לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח

²⁷כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת

²⁸תודיעני ארחות חיים שבע שמחות את פניך:

²⁹אנשים אחים הניחו לי ואדברה באזני כלכם על דוד אבינו אשר גם מת גם נקבר וקבורתו אתנו

היא עד היום הזה

³⁰והוא בהיותו נביא ומדעתו את השבועה אשר נשבע לו האלהים להקים את המשיח כפי הבשר

מפרי חלציו להושיבו על כסאו

³¹לכן בחזותו מראש דבר על תקומת המשיח כי לא נעזבה נפשו לשאול וגם בשרו לא ראה שחת

³²את ישוע זה הקים אלהים מן המתים ואנחנו כלנו עדיו

³³ועתה אחרי הנשאו בימין האלהים לקח מאת האב את הבטחת רוח הקדש וישפך את אשר אתם ראים ושמעים

³⁴כי דוד לא עלה השמימה והנה הוא אמר נאם יהוה לאדני שב לימיני:

³⁵עד אשית איביך הדם לרגליך:

³⁶לכן ידע נא בית ישראל כלו כי לאדון ולמשיח שמו האלהים את ישוע זה אשר צלביתם

³⁷ויהי כשמעם התעצבו אל לבם ויאמרו אל פטרוס ואל שאר השליחים אנשים אחים מה עלינו לעשות

³⁸ויאמר פטרוס אליהם שובו מדרכיכם והטבלו כל איש מכם על שם ישוע המשיח לסליחת חטאיכם וקבלתם את מתנת רוח הקדש

³⁹כי לכם ההבטחה ולבניכם ולכל הרחוקים לכל אשר קרא יהוה אלהינו

⁴⁰ויעד עוד בהם באמרים אחרים הרבה ויזהר אתם לאמר המלטו נא מדור תהפכות הזה

⁴¹ויקבלו את דברו בשמחה ויטבלו וביום ההוא נוספו כשלשת אלפי נפש

⁴²ויהיו שקדים על תורת השליחים ועל ההתחברות ועל בציעת הלחם ועל התפלה

⁴³ותפל אימה על כל נפש ומופתים רבים ואתות נעשו על ידי השליחים בירושלים

⁴⁴וכל המאמינים התאחדו יחד ויהי להם הכל בשתפות

⁴⁵ואת אחזתם ואת רכושם מכרו ויחלקו אתם לכלם לאיש איש די מחסורו

⁴⁶ויום יום היו שקדים במקדש לב אחד ויבצעו את הלחם בבית בבית

⁴⁷ויאכלו מזונם בגילה ובתם לבב וישבחו את האלהים וימצאו חן בעיני כל העם והאדון הוסיף יום יום על העדה את הנושעים

הפרק 3

1 פטרוס ויוחנן עלים יחדו אל המקדש לעת התפלה בשעה התשיעית

²ואיש אחד פסח מבטן אמו מובא שמה אשר יושיבהו יום יום שער המקדש הנקרא שער המהדר לשאל מתנות מאת באי המקדש

³ויהי כראותו את פטרוס ואת יוחנן באים אל המקדש ויבקש לקחת מאתם צדקה

⁴ויסתכל בו פטרוס וגם יוחנן ויאמר אליו הביטה אלינו

⁵וישם פניו אליהם בקותו לקחת מאתם דבר

⁶ויאמר פטרוס כסף וזהב אין לי אבל את אשר בידי אתננו לך בשם ישוע המשיח הנצרי קום התהלך

⁷ויאחז ביד ימינו ויקם אותו ויתחזקו פתאם רגליו וקרסליו

⁸ויקפץ ויתהלך ויבא אתם אל המקדש מתהלך ומרקד ומשבח את האלהים

⁹ויראהו כל העם מתהלך ומשבח את האלהים

¹⁰ויכירו אותו כי הוא אשר היה ישב לשאל צדקה בשער המקדש המהדר וימלאו שמה ושממון על הנעשה לו

¹¹ויהי הוא מחזיק בפטרוס וביוחנן וירץ אליהם כל העם אל האולם הנקרא אולם של שלמה וישתוממו

¹²וירא פטרוס ויען ויאמר אל העם אנשי ישראל מה אתם תמהים על זאת ומה תסתכלו בנו כאלו אנחנו בכחנו ובחסידותנו שמנו את זה מתהלך

¹³אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב אלהי אבותינו הוא פאר את עבדו ישוע אשר אתם מסרתם אותו וכחשתם בו בפני פילטוס כשהיה דן לפטרו

¹⁴אבל אתם כחשתם בקדוש ובצדיק ובקשתם כי יחן לכם איש רצח

¹⁵ואת שר החיים הרגתם אשר האלהים הקימו מן המתים ואנחנו עדיו

¹⁶ולמען אמונת שמו חזק שמו את האיש הזה אשר אתם ראים ומכירים אותו והאמונה אשר לנו על ידו היא העלתה לו את הארכה הזאת לעיני כלכם

¹⁷ועתה אחי ידע אני כי בבלי דעת עשיתם גם אתם גם ראשיכם
¹⁸והאלהים ככה מלא את אשר הגיד מקדם בפי כל נביאיו כי יענה המשיח
¹⁹לכן הנחמו ושובו וימחו חטאיכם
²⁰למען אשר יבאו ימי רוחה מלפני יהוה וישלח את אשר בשרו לכם מקדם את ישוע המשיח
²¹אשר צריך כי יקבלו השמים עד ימי שוב כל הדברים לתקונם אשר דבר עליהם האלהים בפי
נביאיו הקדושים מימי עולם
²²הן משה אמר אל אבותינו נביא יקים לכם יהוה אלהיכם מקרב אחיכם כמני אליו תשמעון ככל
אשר ידבר אליכם
²³והיה כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביא ההוא ונכרתה מעמיה
²⁴וגם כל הנביאים משמואל ואשר נבאו אחריו כלם הגידו מראש את הימים האלה
²⁵אתם בני הנביאים ובני הברית אשר כרת האלהים עם אבותינו באמרו אל אברהם ונברכו בזרעך
כל משפחות האדמה
²⁶לכם בראשונה העמיד האלהים את עבדו ישוע וישלחו לברך אתכם בשובכם כל איש מרע
מעלליכם

הפרק 4

יהי בדברם אל העם ויקומו עליהם הכהנים ונגיד בית המקדש והצדוקים
²כי חרה להם על אשר למדו את העם והגידו בישוע את תחית המתים
³וישלחו בהם את ידיהם וישימום במשמר עד למחר כי כבר בא הערב
⁴ורבים מהשמעים את הדבר האמינו ויהי מספר האנשים כחמשת אלפים
⁵ויהי ממחרת ויקהלו שריהם ראשיהם וזקניהם וסופריהם ירושלים
⁶וחנן הכהן הגדול וקיפא ויוחנן ואלכסנדרוס וכל אשר ממשפחת הכהן הגדול
⁷ויעמידו אתם בתוך וישאלום באי זה כח ובאי זה שם עשיתם זאת
⁸וימלא פטרוס רוח הקדש ויאמר אליהם אתם ראשי העם וזקני ישראל
⁹אם אנחנו נחקרים היום על הטובה אשר עשינו לאיש חולה ושאלתם במה זה נושע
¹⁰יודע לכלכם ולכל עם ישראל כי בשם ישוע המשיח הנצרי אשר צלבתם אותו ואשר האלהים הקימו
מן המתים כי בשמו עמד זה לפניכם בריא
¹¹והוא האבן אשר מאסתם אתם הבונים ותהי לראש פנה
¹²ואין הישועה באחר ואין תחת השמים שם אחר הנתן לבני אדם אשר בו נושע
¹³ויהי כאשר ראו את בטחון לב של פטרוס ויוחנן והבינו כי הדיוטים ולא בעלי חכמה המה ויתמהו
עליהם ויכירום כי התהלכו עם ישוע
¹⁴ובראותם את האיש הנרפא עמד אצלם לא מצאו לדבר נגדם דבר
¹⁵ויצוו אתם לצאת חוצה מן הסנהדרין ויתיעצו יחדו
¹⁶ויאמרו מה נעשה לאנשים האלה הנה אות גלוי נעשה על ידיהם וגם מפרסם לכל יושבי ירושלים
ולא נוכל לכחש בו
¹⁷אך למען לא ירבה הדבר בעם ויפרץ מזהירה אתם בגערה לבלתי דבר עוד לכל אדם בשם הזה
¹⁸ויקראו אתם ויצוו אשר לא ידברו דבר ולא ילמדו בשם ישוע
¹⁹ויענו פטרוס ויוחנן ויאמרו אליהם הנכון הוא לפני האלהים שמע לכם יתר משמע לאלהים שפטו
אתם
²⁰כי לא נוכל אנחנו לחדל מדבר את אשר ראינו ושמענו
²¹ויסיפו לגער בם ויפטרו אתם באשר לא מצאו דבר לענוש אתם מפני העם כי כלם מהללים את
האלהים על הנעשה
²²כי בן ארבעים שנה ומעלה היה האיש ההוא אשר נעשה עמו אות הרפואה הזאת

²³ואחרי הפטרם באו אל אחיהם ויספרו להם את אשר אמרו אליהם הכהנים הגדולים והזקנים
²⁴ויהי כאשר שמעו את זאת וישאו את קולם בלב אחד לאלהים ויאמרו אדני אתה האל העשה את
השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בם
²⁵אשר אמרת בפי עבדך דוד למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק
²⁶יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו
²⁷כי אמנם נוסדו הורדוס ופנטיוס פילטוס עם הגוים ולאמי ישראל על ישוע עבדך הקדוש אשר
משחת
²⁸לעשות את אשר ידך ועצתך מקדם גזרה להיות
²⁹ועתה אדני ראה את גערתם ותן לעבדיך לדבר את דברך בכל בטחון לבם
³⁰בנטתך את ידך למרפא ולתת אתות ומופתים בשם ישוע עבדך הקדוש
³¹ויהי כאשר התפללו וינע המקום אשר היו נקהלים שם וימלאו כלם רוח הקדש וידברו את דבר
האלהים בבטחון לבב
³²וקהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ואין איש מהם אומר על אשר בידו לי הוא כי הכל
היה להם בשתפות
³³ובגבורה גדולה יעידו השליחים על תקומת האדון ישוע וחסד גדול נמשך לכלם
³⁴כי לא היה בהם חסר דבר כי כל בעלי שדות ובתים מכרו אתם ויביאו את כסף מחירם
³⁵וישימהו לרגלי השליחים ויתן לכל איש ואיש די מחסרו
³⁶וייוסף אשר כנוהו השליחים בשם בר נבא פרושו בן הנחמה איש לוי אשר נולד בארץ כתים
³⁷גם לו היה שדה וימכרהו ויבא את הכסף וישימהו לרגלי השליחים

הפרק 5

איש אחד ושמו חנניה עם אשתו שפירה מכר את אחזתו
²ויקח מן המחיר ויסתירהו ואשתו ידעת גם היא וחלק אחד הביא וישם לרגלי השליחים
³ויאמר פטרוס חנניה למה זה מלא השטן את לבבך לשקר ברוח הקדש ולהסתיר ממחיר השדה
⁴הלא שלך היה טרם המכרו וגם אחרי נמכר היה בידך ולמה שמת על לבבך הדבר הזה לא שקרת
בבני אדם כי אם באלהים
⁵וכשמע חנניה את הדברים האלה נפל ארצה ויגוע ותהי יראה גדולה על כל השמעים
⁶ויקומו הצעירים ויאספו אתו וישאוו החוצה ויקברוהו
⁷ויהי כמשלש שעות ותבא אשתו והיא לא ידעה את הנעשה
⁸ויען פטרוס ויאמר אליה אמרי לי הבמחיר הזה מכרתם את השדה ותאמר כן במחיר הזה
⁹ויאמר פטרוס אליה למה זה נועדתם לנסות את רוח יהוה הנה בפתח רגלי המקברים את אישך
ונשאו אתך החוצה
¹⁰ותפל פתאם לרגליו ותגוע והבחורים באו והנה מתה וישאוו החוצה ויקברוהו אצל אישה
¹¹ותהי יראה גדולה על כל הקהל ועל כל השמעים את אלה
¹²ויעשו אתות ומופתים רבים בקרב העם על ידי השליחים וכלם נאספו לב אחד באולם של שלמה
¹³ומן האחרים אין איש אשר מלאו לבו לחלות עליהם אך הוקיר אתם העם
¹⁴אבל נספחו עוד יתר מאמינים אל האדון אנשים ונשים הרבה מאד
¹⁵עד כי נשאו את החולים אל הרחבות וישימום על מטות ומשכבות למען אשר ילך פטרוס ונפל אך
צלו על אחד מהם
¹⁶וגם המון עם הערים אשר מסביב נקבצו ירושלים מביאים את החולים ואת הנלחצים מרוחות
טמאות וירפאו כלם
¹⁷ויקם הכהן הגדול וכל אשר אתו והם אנשי כת הצדוקים וימלאו קנאה
¹⁸וישלחו יד בשליחים ויתנום במשמר העיר

¹⁹ויהי בלילה ויפתח מלאך יהוה את דלתי בית הכלא ויוציאם לאמה
²⁰לכו והתיצבו במקדש ודברו אל העם את כל דברי החיים האלה
²¹והם כשמעם את זאת באו אל המקדש בהית הבקר וילמדו שם ויבא הכהן הגדול ואשר אתו ויקראו
אל הסנהדרין ואל כל זקני בני ישראל וישלחו אל בית האסורים להביא אתם
²²וילכו המשרתים ולא מצאום בבית הכלא וישובו ויגידו לאמה
²³את בית האסורים מצאנו סגור ומסגר והשמרים עמדים על הדלתות וכאשר פתחנו לא נמצא בו
אדם
²⁴ויהי כשמע הכהן ונגיד המקדש וראשי הכהנים את הדברים האלה ויבהלו עליהם ויאמרו איך יפל
הדבר הזה
²⁵ואיש אחד בא ויגד להם לאמר הנה האנשים אשר שמתם במשמר עמדים הם במקדש ומלמדים
את העם
²⁶וילך שמה הנגיד עם משרתיו ויקחם אך לא בחזקה כי יראו מפני העם פן יסקלו
²⁷ויביאו אתם ויעמידום לפני הסנהדרין וישאלם הכהן הגדול לאמה
²⁸הלא צוה צוינו עליכם לבלתי למד בשם הזה והנה מלאתם את ירושלים תורתכם ותחפצו להביא
עלינו את דמי האיש הזה
²⁹ויען פטרוס והשליחים ויאמרו הלא עלינו להקשיב בקול אלהים מהקשיב בקול בני אדם
³⁰אלהי אבותינו הקים את ישוע אשר שלחתם ידכם בו ותתלו אותו על העץ
³¹את זה נשא האלהים בימינו לשר ולמושיע לתת תשובה לישראל וסליחת החטאים
³²ואנחנו עדיו על אלה וגם רוח הקדש אשר נתן אותו האלהים לשמעם בקולו
³³ויהי כשמעם ויתרגזו ויתיעצו להרוג אתם
³⁴ויקם בתוך הסנהדרין אחד מן הפרושים גמליאל שמו והוא מורה התורה מכבד בעיני כל העם ויצו
להוציא את השליחים החוצה לזמן מעט
³⁵ויאמר אליהם אנשי ישראל השמרו לכם מפני האנשים האלה במה שאתם עשים להם
³⁶כי לפני הימים האלה קם תודס ויתן את נפשו כאחד הגדולים וידבקו בו כארבע מאות איש ויהרג
וכל אשר שמעו אליו התפרדו ויהיו לאין
³⁷ואחר כן קם יהודה הגלילי בימי הספר ויסת אחריו עם רב וגם הוא נהרג וכל אשר שמעו אליו נפצו
³⁸ועתה אני אמר אליכם חדלו לכם מן האנשים האלה והניחו להם כי העצה והפעלה הזאת אם
מאת אדם היא תפח
³⁹ואם מאת האלהים היא לא תוכלו להפר אתה פן תמצאו נלחמים את האלהים
⁴⁰וישמעו אליו ויקראו את השליחים וילקו אתם ויצוו אשר לא ידברו בשם ישוע ויפטרו אותם
⁴¹ויצאו שמחים מלפני הסנהדרין על כי זכו לשאת על שמו כלמה
⁴²וכל היום לא חדלו ללמד במקדש ובבתים ולבשר את בשורת ישוע המשיח

הפרק 6

בימים ההם כאשר רבו התלמידים היתה תלונת היונים על העבריים על אשר העלימו עיניהם
מאלמנותיהם לבלתי תת להן יום יום את ארוחתן
²ויקראו שנים העשר את המון התלמידים ויאמרו לא נאוו לנו כי נעזב את דבר האלהים ונשמש את
השלחנות
³לכן אחי ברו לכם שבעה אנשים מקרבכם אשר שם טוב להם ומלאים רוח הקדש וחכמה ונפקידם
על הענין הזה
⁴ואנחנו נשקד על התפלה ועל שמוש הדבר
⁵וייטב הדבר לפני כל ההמון ויבחרו את אסטפנוס איש מלא אמונה ורוח הקדש ואת פילפוס ואת
פרוכורוס ואת ניקנור ואת טימון ואת פרמנס ואת ניקלס גר אנטיוכיא
⁶את אלה העמידו לפני השליחים ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם

⁷ויהי דבר האלהים הולך וגדל וירב מספר התלמידים בירושלים עד מאד וגם המון רב מן הכהנים נכנעו אל האמונה

⁸ואסטפנוס מלא אמונה וגבורה ויעש אתות ומופתים גדולים בקרב העם

⁹ויקומו אנשים מבית הכנסת הנקרא על שם הליברטינים ושל קורנים ואלכסנדרים ומן בני קיליקיא ואסיה ויתוכחו עם אסטפנוס

¹⁰ולא יכלו עמד לנגד החכמה והרוח אשר דבר בו

¹¹ויסיתו בו אנשים אמרים שמענו אתו מדבר גדופים במשה ובאלהים

¹²ויעוררו את העם ואת הזקנים והסופרים ויקומו עליו ויחטפוהו ויביאהו לפני הסנהדרין

¹³ויעמידו עדי שקר אשר אמרו האיש הזה איננו חדל מהטיח דברים נגד מקום הקדש הזה ונגד התורה

¹⁴כי שמענהו אמר זה ישוע הנצרי יתץ את המקום הזה וישנה את החקים אשר מסר לנו משה

¹⁵ויסתכלו בו כל הישבים בסנהדרין ויראו את פניו כפני מלאך אלהים

הפרק 7

יאמר הכהן הגדול האמת הוא אשר דברו

²ויען ויאמר אנשים אחים ואבות שמעו אלהי הכבוד נראה אל אברהם אבינו בהיותו בארם נהרים לפני שבתו בחרן

³ויאמר אליו לך מארצך וממולדתך ובא אל הארץ אשר אראך

⁴ויצא מארץ כשדים וישב בחרן ואחרי מות אביו העביר אתו משם אל הארץ הזאת אשר אתם יושבים בה עתה

⁵ולא נתן לו נחלה בה אף לא מדרך כף רגל ויבטח לתתה לאחזה לו ולזרעו אחריו ועוד לא היה לו בן

⁶ויאמר לו אלהים כי גר יהיה זרעו בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה

⁷וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי אמר אלהים ואחרי כן יצאו ויעבדוני במקום הזה

⁸ויתן לו את ברית המילה ובכן הוליד את יצחק וימל אתו ביום השמיני ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את שנים עשר האבות

⁹ויקנאו האבות ביוסף ומכרו אותו מצרימה ואלהים היה עמו

¹⁰ויצילוהו מכל צרותיו ויתן לו חן וחכמה לפני פרעה מלך מצרים וישימהו שליט על מצרים ועל כל ביתו

¹¹ויהי רעב על כל ארץ מצרים וכנען וצרה גדולה ואבותינו לא מצאו אכל

¹²וישמע יעקב כי יש שבר במצרים וישלח שמה את אבותינו בפעם הראשונה

¹³ובפעם השנית התודע יוסף אל אחיו ומולדת יוסף נגלתה לפרעה

¹⁴וישלח יוסף ויקרא ליעקב אביו ולכל משפחתו בשבעים וחמש נפש

¹⁵וירד יעקב מצרימה וימת הוא ואבותינו

¹⁶ויובאו שכמה ויושמו בקבר אשר קנה אברהם בכספו מיד בני חמור אבי שכם

¹⁷ויהי כאשר קרבה עת ההבטחה אשר נשבע אלהים לאברהם ויגדל העם וירב במצרים

¹⁸עד כי קם מלך אחר אשר לא ידע את יוסף

¹⁹וזה התחכם למשפחתנו וירע לאבותינו ויצו אתם להשליך את עלליהם אל פני השדה לבלתי החיותם

²⁰בעת ההיא נולד משה ויהי טוב לאלהים ויהי אמון בבית אביו שלשה ירחים

²¹וכאשר השליך אספה אתו בת פרעה ותגדלוהו לה לבן

²²וילמד משה בכל חכמת מצרים ויהי גבור בדברים ובמעשים

²³ובמלאת לו ארבעים שנה עלה על לבו לפקד את אחיו בני ישראל

²⁴וירא איש אחד מעשק חנם ויושע לו ויקם נקמת המכה בהכותו את המצרי:

²⁵ויחשב בלבבו כי יבינו אחיו אשר על ידו יתן האלהים להם תשועה והם לא הבינו

²⁶ויהי ביום השני ויבא בתוכם והם נצים ויבקש לעשות שלום ביניהם לאמר אנשים אחים אתם ולמה תעשקו איש את אחיו

²⁷והעשק את רעהו הדפו לאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו

²⁸הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת אתמל את המצר!

²⁹ויברח משה על הדבר הזה ויהי גר בארץ מדין ויולד שם שני בנים

³⁰ובמלאת ארבעים שנה נראה אליו מלאך יהוה במדבר הר סיני בלבת אש מתוך הסנה

³¹וירא משה ויתמה על המראה ובסורו לראות ויהי קול יהוה אליו

³²אנכי אלהי אבותיך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויחרד משה ויירא מהביט

³³ויאמר אליו יהוה של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא

³⁴ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת נאקתם שמעתי וארד להצילם ועתה לכה ואשלחך מצרימה

³⁵הוא משה אשר כחשו בו לאמר מי שמך לשר ושפט אתו שלח האלהים לשר וגאל ביד המלאך הנראה אליו בסנה

³⁶והוא הוציאם ויעש אתות ומפתים בארץ מצרים ובים סוף ובמדבר ארבעים שנה

³⁷הוא משה אשר אמר אל בני ישראל נביא מקרב אחיכם כמני יקים לכם יהוה אלהיכם אליו תשמעון

³⁸הוא אשר היה בקהל במדבר עם המלאך הדבר אליו בהר סיני ועם אבותינו ואשר קבל דברים חיים לתת לנו

³⁹הוא אשר אבותינו לא אבו לשמע לו כי אם מאסו אתו ולבבם פנה מצרימה

⁴⁰ויאמרו אל אהרן עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו

⁴¹ויעשו עגל בימים ההם ויזבחו זבחים לאליל וישמחו במעשה ידיהם

⁴²ויפן מהם האלהים ויתנם לעבד את צבא השמים כאשר כתוב בספר הנביאים הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל

⁴³ונשאתם את סכת מלכם ואת כוכב אלהיכם רמפן הצלמים אשר עשיתם להשתחות להם והגלית אתכם מהלאה לבבל

⁴⁴משכן העדות היה לאבותינו במדבר כאשר צוה המדבר אל משה לעשות אתו כתבנית אשר ראה

⁴⁵ואבותינו לקחהו וגם הביאהו אתם הם ויהושע ברשתם את ארצות הגוים אשר גרש אתם אלהים מפני אבותינו עד ימי דוד:

⁴⁶והוא מצא חן בעיני אלהים וישאל למצא משכנות לאלהי יעקב

⁴⁷ושלמה בנה לו בית

⁴⁸אבל העליון לא ישכן בהיכלות מעשי ידיים כאשר אמר הנביא

⁴⁹השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי אמר יהוה ואי זה מקום מנוחתי!

⁵⁰הלא את כל אלה ידי עשתה

⁵¹קשי ערף וערלי לב ואזנים ממרים הייתם תמיד ברוח הקדש כאבותיכם גם אתם

⁵²מי מהנביאים אשר לא רדפוהו אבותיכם אף המיתו את המבשרים מקדם ביאת הצדיק אשר עתה הייתם אתם מוסריו ומרצחיו

⁵³אתם אשר קבלתם את התורה על ידי מלאכות המלאכים ולא שמרתם אותה

⁵⁴ויהי כשמעם את אלה התרגזו בלבבם ויחרקו עליו שניהם

⁵⁵והוא מלא רוח הקדש ויבט השמימה וירא את כבוד אלהים ואת ישוע נצב לימין האלהים

⁵⁶ויאמר הנני ראה את השמים נפתחים ואת בן האדם נצב לימין האלהים

⁵⁷ויצעק בקול גדול ויאטמו את אזניהם ויתנפלו עליו כלם יחד:

⁵⁸וידחפהו חוצה לעיר ויסקלו אתו באבנים והעדים פשטו את בגדיהם לרגלי בחור אחד ושמו שאול

⁵⁹ויסקלו את אסטפנוס והוא משוע ואמר אדני ישוע קבל את רוח:

⁶⁰ויכרע על ברכיו ויצעק בקול גדול יהוה אל תשמר להם את החטא הזה ויהי אחרי דברו כדבר הזה ויישן

הפרק 8

שאל גם הוא היה רצה בהרגתו ותהי ביום ההוא רדיפה גדולה על הקהלה אשר בירושלים ויפצו כלם בערי יהודה ושמרון לבד מן השליחים

²וישאו אנשים חסידים את אסטפנוס ויקברוהו ויספדו עליו מספד גדול

³ושאלו החריב את הקהלה וישוטט בבתיים ויסחב משם אנשים ונשים ויסגירם לכלא

⁴והנפוצים עברו בארץ ויבשרו את הדבר

⁵ופילפוס ירד אל עיר שמרון ויכרז להם את המשיח

⁶ויקשב המון העם בלב אחד אל אמרי פילפוס בשמעם ובראותם את האתות אשר עשה

⁷כי רבים היו אחוזי רוחות הטמאה והרוחות יצאו מהם צעקות בקול גדול ורבים נכי אברים ופסחים וירפאו

⁸ותהי שמחה גדולה בעיר ההיא

⁹ואיש אחד ושמו שמעון היה מלפנים בעיר מכשף ומשמים את עם שמרון באמרו על נפשו כי גדול הוא

¹⁰ויקשיבו אליו מקטנם ועד גדולם לאמר זה הוא גבורת האלהים הגדולה

¹¹ויקשיבו אליו על היותו משמים אותם בכשפיו ימים רבים

¹²ויהי כאשר האמינו לפילפוס בבשרו את מלכות האלהים ואת שם ישוע המשיח ויטבלו אנשים ונשים

¹³ויאמן שמעון גם הוא ויטבל וידבק בפילפוס וירא את האתות והמפתים הגדלים אשר נעשו וישתומם

¹⁴וישמעו השליחים אשר בירושלים כי קבלה שמרון את דבר האלהים וישלחו אליהם את פטרוס ואת יוחנן

¹⁵וירדו שמה ויתפללו בעדם אשר יקבלו את רוח הקדש

¹⁶כי הרוח לא צלחה עד עתה על אחד מהם והם רק נטבלים בשם האדון ישוע

¹⁷ויסמכו את ידיהם עליהם ויקבלו את רוח הקדש

¹⁸ויהי בראות שמעון כי בסמיכות ידי השליחים נתן רוח הקדש ויבא לפניו כסף

¹⁹ויאמר תנו נא גם לי את היכלת הזאת אשר יקבל את רוח הקדש כל אשר אשים עליו את ידי

²⁰ויאמר אליו פטרוס כספך יהי אתך לאבדון יען חשבת לקנות במחיר את מתת האלהים

²¹אין לך חלק וגורל בדבר הזה כי לבבך איננו ישר לפני האלהים

²²ועתה שוב מרעתך זאת והתחנן אל האלהים אולי תסלח לך מזמת לבבך

²³כי ראה אנכי כי באת לידי מרורת רוש וחרצבות רשע

²⁴ועתה שמעון ויאמר העתירו אתם בעדי אל יהוה לבלתי בוא עלי דבר מכל אשר אמריתם

²⁵והמה אחרי אשר העידה ודברו את דבר יהוה שבו ירושלים ויבשרו את הבשורה בכפרים רבים אשר לשמרונים

²⁶וידבר מלאך יהוה אל פילפוס לאמר קום לך הנגבה על הדרך הירדת מירושלים עזתה והיא חרבה

²⁷ויקם וילך והנה איש כושי והוא סריס ושליט לקנדק מלכת כוש וממנה על כל גנזיה אשר עלה אל ירושלים להשתחות

²⁸ויהי בשובו והוא ישב על מרכבתו וקרא בספר ישעיה הנביא

²⁹ויאמר הרוח אל פילפוס גשה והלוה על המרכבה הזאת

³⁰וירץ פילפוס אליה וישמע אותו קרא בספר ישעיה הנביא ויאמר הגם תבין את אשר אתה קורא

³¹ ויאמר ואיככה אוכל אם אין איש אשר יורני ויבקש מאת פילפוס לעלות ולשבת אצלו
³² וענין הכתוב אשר קרא זה הוא כשה לטבח יובל וכרחל לפני גוזיזה נאלמה ולא יפתח פיו
³³ בעצר משפטו לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזרו מארץ חיי
³⁴ ויען הסריס ויאמר אל פילפוס אשאלה ממך על מי הנביא מדבר את זאת על נפשו או על איש
אחר
³⁵ ויפתח פילפוס את פיו ויחל מן הכתוב הזה ויבשר אותו את ישוע
³⁶ ויהי בעברם בדרך ויבאו אל מקום מים ויאמר הסריס הנה מים מה ימנעני מהטבל
³⁷ ויאמר פילפוס אם מאמין אתה בכל לבבך מתר לך ויען ויאמר אני מאמין כי ישוע המשיח בן
האלהים הוא
³⁸ ויצו להעמיד את המרכבה וירדו שניהם אל תוך המים פילפוס והסריס ויטבל אותו
³⁹ ויהי כי עלו מן המים וישא רוח יהוה את פילפוס ולא יסף הסריס לראותו כי הלך לדרכו שמח
⁴⁰ ופילפוס נמצא באשדוד ויעבר ויבשר בכל הערים עד באו לקסרין

הפרק 9

1 שאול עודנו יפח זעם ורצח על תלמידי האדון ויבא אל הכהן הגדול
² וישאל מאתו מכתבים לדמשק אל בתי הכנסיות למען אשר יאסר את אשר ימצא בדרך ההיא
אנשים או נשים ויביאם ירושלים
³ ויהי הוא הלך וקרב לדמשק והנה פתאם נגה עליו מסביב אור מן השמים
⁴ ויפל ארצה וישמע קול מדבר אליו שאול שאול למה תרדפני!
⁵ ויאמר מי אתה אדני ויאמר האדון אנכי ישוע אשר אתה רודף קשה לך לבעט בדרכנות
⁶ והוא חרד ונבעת ויאמר אדני מה תחפץ ואעשה ויען האדון קום לך העירה ויאמר לך את אשר עליך
לעשות
⁷ והאנשים אשר הלכו אתו עמדו נאלמים כי שמעו את הקול ואיש לא הביטו
⁸ ויקם שאול מן הארץ ובפתחו את עיניו לא ראה איש ויחזיקו בידו ויוליכוהו לדמשק
⁹ ויחשכו עיניו מראות שלשת ימים ולא אכל ולא שתה
¹⁰ ותלמיד אחד היה בדמשק חנניה שמו ויאמר אליו האדון במחזה חנניה ויאמר הנני אדני!
¹¹ ויאמר אליו האדון קום לך אל הרחוב הנקרא הישר ושאל בבית יהודה לאיש טרסי ושמו שאול כי
הנה הוא מתפלל
¹² וירא במחזה והנה איש ושמו חנניה בא החדרה ושם עליו את ידו למען ישוב ויראה
¹³ ויען חנניה ויאמר אדני שמעתי רבים מספרים על האיש הזה כמה רעות עשה לקדושיך בירושלים
¹⁴ וגם פה רשיון יש לו מאת ראשי הכהנים לאסר את כל הקראים בשמן
¹⁵ ויאמר אליו האדון לך כי כלי חפץ הוא לי לשאת את שמי לפני גוים ומלכים ולפני בני ישראל
¹⁶ כי אני אראהו כמה יש לו לסבל למען שמי!
¹⁷ וילך חנניה ויבא הביתה וישם את ידיו עליו ויאמר שאול אחי האדון ישוע הנראה אליך בדרך אשר
באת בה שלחני למען תשוב ותראה ותמלא רוח הקדש
¹⁸ וכרגע נפלו מעל עיניו כמו קשקשים וישב פתאם לראות ויקם ויטבל
¹⁹ ויאכל לחם ויחזק וישב שאול ימים אחדים עם התלמידים אשר בדמשק
²⁰ וימהר ויקרא בבתי הכנסיות את המשיח לאמר כי הוא הוא בן האלהים
²¹ וישתוממו כל השמעים ויאמרו הלא זה הוא אשר האביד בירושלים את קראי השם הזה ולמען זאת
בא הנה להביאם אסורים לפני ראשי הכהנים
²² ושאול היה הולך וחזק ויהם את היהודים ישבי דמשק בהוכיחו כי זה הוא המשיח
²³ ויהי כי ארכו לו שם הימים ויועצו היהודים יחדו להמיתו
²⁴ ויודע לשאול ארבע והמה שמרו את השערים יומם ולילה למען ימיתוהו

²⁵ ויקחו אתו התלמידים לילה ויורידהו בסל בעד החומה

²⁶ ויהי כבוא שאול ירושלימה ויבקש להלות אל התלמידים וייראו כלם מפניו ולא האמינו כי תלמיד הוא

²⁷ ויקח אתו בר נבא ויביאהו אל השליחים ויספר להם את אשר ראה בדרך את האדון וכי הוא דבר אליו ואיך בדמשק השמיע בבטחון את שם ישוע

²⁸ ויהי אתם יוצא ובא בירושלים

²⁹ ויקרא בבטחון בשם האדון ישוע וידבר ויתוכח גם עם היהודים היונים והם זממו להמיתו

³⁰ וישמעו האחים ויורידו אתו לקסרין וישלחהו אל טרוסוס

³¹ ויהי שלום לקהלות בכל מקמות יהודה והגליל ושמרון ותבנינה ותתהלכנה ביראת האדון ותרבינה בנחמת רוח הקדש

³² ויהי בסבב פטרוס בכל המקמות וירד גם אל הקדושים אשר ישבו בלד:

³³ וימצא שם איש שמו אניס והוא שכב על משכבו זה שמנה שנים והוא נכה אברים

³⁴ ויאמר אליו פטרוס אניס רפאך ישוע המשיח קום הצע לך אתה ויקם פתאם

³⁵ ויראו אותו כל יושבי לד והשרון ויפנו אל האדון

³⁶ ותלמידה ביפו ושמה טביתא תרגומו צביה והיא מלאה מעשים טובים וצדקות אשר עשתה

³⁷ ויהי בימים ההם ותחלה ותמת וירחצו אתה וישימוה בעליה

³⁸ ולד קרובה היא ליפו וישמעו התלמידים כי פטרוס שם וישלחו אליו שני אנשים ויפצרו בו לבלתי העצל לעבר אליהם

³⁹ ויקם פטרוס וילך אתם ובבאו העלהו אל העליה ותנשנה אליו כל האלמנות בוכיות ומראות לו את הכתנת ואת הבגדים אשר עשתה צביה בעודה עמהן

⁴⁰ ויוצא פטרוס את כלם החוצה ויכרע על ברכיו ויתפלל ויפן אל גויתה ויאמר טביתא קומי ותפתח את עיניה ותרא את פטרוס ותתעודד:

⁴¹ וישלח ידו ויקם אתה ויקרא את הקדושים ואת האלמנות ויעמד אתה חיה לפניהם

⁴² ויודע הדבר בכל יפו ויאמינו רבים באדון

⁴³ ויואל לשבת ביפו ימים רבים עם בורסי אחד ושמו שמעון

הפרק 10

איש היה בקסרין ושמו קרניליוס שר מאה מן הגדוד הנקרא האיטלקי:

² והוא חסיד וירא אלהים עם כל בני ביתו ועשה צדקות הרבה לעם ומתפלל תמיד לאלהים

³ ומחזה נראה אליו כשעה התשיעית ליום וירא מלאך אלהים בא אליו פנימה ואמר קרניליוס

⁴ ויבט אליו ויירא ויאמר מה זה אדני ויאמר אליו תפלותיך וצדקותיך עלו לזכרון לפני האלהים

⁵ ועתה שלח לך אנשים אל יפו והבא אליך את שמעון המכנה פטרוס

⁶ הוא מתגורר עם בורסי אחד שמעון שמו אשר ביתו על יד הים הוא יאמר לך את אשר עליך לעשות

⁷ וילך לו המלאך הדבר אל קרניליוס ויקרא אל שנים מעבדי ביתו ואל איש מלחמה אחד ירא אלהים מן העמדים תמיד לפניו לשרתו

⁸ ויספר להם את כל הדברים וישלחם אל יפו

⁹ ויהי ממחרת והמה הלכים בדרך וקרבים לעיר ויעל פטרוס על הגג להתפלל כשעה הששית

¹⁰ והוא רעב ויתאו לטעם לחם ובהכינם לו נפלה תרדמה עליו

¹¹ וירא את השמים נפתחים והנה כלי ירד אליו כדמות מטפחת בד גדולה ויורד בארבע כנפותיו על הארץ

¹² ובתוכו מכל בהמת הארץ וחיה ורמש ועוף השמים

¹³ ויהי קול אליו לאמר קום פטרוס זבח ואכל

¹⁴ ויאמר פטרוס חלילה לי אדני כי מעולם לא אכלתי כל פגול וטמא

¹⁵ ויהי עוד קול אליו פעם שנית לאמר את אשר טהר האלהים אתה אל תטמאנו
¹⁶ וכן היה שלש פעמים והכלי שב והעלה השמימה
¹⁷ ויהי בהתפעם רוח פטרוס על המראה אשר ראה והנה האנשים השלוחים מאת קרניליוס שאלו
לבית שמעון ויעמדו על הפתח
¹⁸ ויקראו וידרשו היש מתגורר שם שמעון המכנה פטרוס
¹⁹ ופטרוס עודנו חשב עם לבבו על המראה והרוח אמר אליו הנה שלשה אנשים מבקשים אותך
²⁰ לכן קום רד ולכה נא אתם ואל תתמהמה כי אנכי שלחתיים
²¹ וירד פטרוס אל האנשים הנשלחים אליו מאת קרניליוס ויאמר אנכי האיש אשר אתם מבקשים
למה זה באתם הנה
²² ויאמרו קרניליוס שר מאה איש צדיק וירא אלהים ולו שם טוב בכל עם היהודים צוה על פי מלאך
קדוש לקרא לך אל ביתו ולשמע דברים מפיו
²³ ויקרא אתם אליו ויאספם הביתה ויהי ממחרת ויצא פטרוס אתם ומקצת האחים אשר ביפו הלכו
עמו
²⁴ ולמחרתו באו אל קסרין וקרניליוס מחכה להם ועמו בני משפחתו וקרוביו ומידעיו הנקהלים אליו
²⁵ ויהי כבוא פטרוס ויצא קרניליוס לקראתו ויפל לרגליו וישתחו
²⁶ ויקם אותו פטרוס ויאמר קום כי גם אני אנוש אנכי
²⁷ וידבר אתו ויבא הביתה וימצא רבים נאספים שמה
²⁸ ויאמר אליהם אתם ידעתם כי אסור הוא לאיש יהודי להלות ולקרב אל נכרי ואתי הורה אלהים
לבלתי אמר חל או טמא על כל אדם
²⁹ ובעבור זאת כאשר נקראתי לא נמנעתי מהלך ועתה אשאלכם מדוע קראתם לי
³⁰ ויאמר קרניליוס זה ארבעה ימים הייתי צם עד השעה הזאת ובשעה התשיעית התפללתי בתוך
ביתי והנה איש נצב לפני בלבוש זה
³¹ ויאמר קרניליוס נשמעה תפלתך וצדקותיך היו ליזכרון לפני האלהים
³² ועתה שלח אל יפו וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס מתגורר הוא בבית שמעון הבורסי על
הים אשר בבואו ידבר לך
³³ ואמחר ואשלח אליך ואתה היטבת לעשות אשר באת אלי והננו כלנו פה לפני האלהים לשמע את
כל אשר צוית מאת יהוה
³⁴ ויפתח פטרוס את פיו ויאמר עתה ידעתי באמת כי האלהים איננו נשא פנים
³⁵ כי אם בכל עם ועם הירא אותו ועשה צדק רצוי הוא לפניו
³⁶ וישלח את דברו לבני ישראל ויבשר את השלום על ידי ישוע המשיח והוא אדון הכל
³⁷ אתם ידעתם את הדבר הנעשה בכל יהודה החל מן הגליל אחרי הטבילה אשר קרא אותה יוחנן
³⁸ את אשר משח האלהים את ישוע הנצרי ברוח הקדש ובגבורה ויעבר בארץ עשה חסד ורפא את
כל הנכבשים תחת יד השטן כי האלהים היה עמו
³⁹ ואנחנו עדים על כל אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים ואשר הרגהו בהוקיעם אתו על העץ
⁴⁰ אותו הקים האלהים ביום השלישי ויתנהו להראות בגלוי
⁴¹ לא לכל העם כי אם לנו העדים אשר האלהים בחר בהם מראש אשר אכלנו ושתינו אתו אחרי
קומו מן המתים
⁴² ויצו אתנו להשמיע לעם ולהעיד כי אתו שם האלהים לשופט החיים והמתים
⁴³ ועליו כל הנביאים מעידים כי יקבלו סליחת החטאים בשמו כל המאמינים בו
⁴⁴ עוד פטרוס מדבר הדברים האלה ורוח הקדש צלחה על כל השמעים את הדבר
⁴⁵ והמאמינים בני המילה אשר באו את פטרוס השתוממו כי מתנת רוח הקדש נשפכה גם על הגוים
⁴⁶ כי שמעו אתם ממללים בלשנות ומגדלים את האלהים

⁴⁷ ויען פטרוס ויאמר היוכל איש למנע את המים מטבל את אלה אשר קבלו את רוח הקדש גם הם כמנו

⁴⁸ ויצו לטבל אתם בשם האדון ויבקשו ממנו לשבת אתם ימים אחדים

הפרק 11

ישמעו השליחים והאחים אשר ביהודה כי קבלו גם הגוים את דבר האלהים¹

² ויהי כאשר עלה פטרוס ירושלים ויריבו עמו בני המילה לאמה

³ אל אנשים אשר להם ערלה באת ותאכל אתם לחם

⁴ ויחל פטרוס ויספר להם את כל אשר קרהו לאמה

⁵ מתפלל הייתי בעיר יפו וארדם וארא מראה והנה כלי כדמות מטפחת בד גדולה יורד מן השמים ותורד בארבע כנפותיה ותבא עדי

⁶ והסתכלתי בה ואבין וארא את בהמת הארץ ואת החיה ורמש האדמה ועוף השמים

⁷ ואשמע גם קול האמר אלי קום פטרוס זבח ואכל

⁸ ואמר חלילה לי אדני כי כל פגול וטמא לא בא בפי מעולם

⁹ ויענני הקול שנית מן השמים ויאמר את אשר טהר האלהים אתה אל תטמאנו

¹⁰ וכן היה שלש פעמים והכל שב והעלה השמימה

¹¹ והנה כרגע שלשה אנשים עמדים על פתח הבית אשר אנכי שם והמה שלוחים אלי מקסרין

¹² ויאמר אלי הרוח ללכת אתם ולבלתי התמהמה וילכו אתי גם ששת האחים האלה ונבוא אל בית האיש

¹³ ויגד לנו את אשר ראה המלאך נצב בביתו ואמר אליו שלח אל יפו אנשים וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס

¹⁴ והוא ידבר אליך דברים אשר תושע בהם אתה וכל ביתך

¹⁵ וכאשר החלוטי לדבר צלחה עליהם רוח הקדש כאשר צלחה עלינו בתחלה

¹⁶ ואזכר את דבר האדון אשר אמר יוחנן הטביל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש

¹⁷ ועתה אם מתנה אחת נתן האלהים להם ולנו המאמינים באדון ישוע המשיח מי אנכי כי אעצר לאלהים

¹⁸ ויהי כשמעם זאת ויחרישו ויהללו את האלהים ויאמרו אכן גם לגוים נתן האלהים התשובה לחיים

¹⁹ והנפוצים מפני הצרה אשר היתה על אודת אסטפנוס הלכו ובאו עד פיניוקיא וקפרוס ואנטיוכיא ולא דברו את הדבר כי אם אל היהודים לבדם

²⁰ ויהי בתוכם אנשי קפרוס וקוריני אשר באו אל אנטיוכיא וידברו גם אל היונים ויבשרו אתם את האדון ישוע

²¹ ותהי עמהם יד יהוה ומספר רב האמינו וישבו אל האדון

²² וישמע הדבר באזני הקהלה אשר בירושלים וישלחו את בר נבא אל אנטיוכיא

²³ ויבא שמה וישמח כראתו את חסד האלהים ויזהר את כלם לדבקה באדון בלב נכון

²⁴ כי איש טוב היה ומלא רוח הקדש ואמונה ויאספו לאדון עם רב

²⁵ וילך בר נבא משם אל טרסוס לבקש את שאול וימצא אתו ויביאהו אל אנטיוכיא

²⁶ ויהיו יושבים יחד בקהלה שנה תמימה ומלמדים עם רב אז הוחל באנטיוכיא לקרא את התלמידים בשם משיחיים

²⁷ ויהי בימים ההם ויבאו נביאים מירושלים אל אנטיוכיא

²⁸ ויקם אחד מהם ושמו אגבוס ויגד על פי הרוח כי רעב גדול יבוא על כל יושבי תבל ויהי כן בימי קלודיוס

²⁹ ויועצו התלמידים לשלח איש איש מאשר תשיג ידו לעזרת האחים הישבים ביהודה

³⁰ וכן גם עשו וישלחו אל הזקנים על ידי בר נבא ושאול

הפרק 12

בעת ההיא שלח המלך הורדוס את ידו להרע לאנשים מן הקהל¹
וימת את יעקב אחי יוחנן בחרב²
וירא כי טוב הדבר בעיני היהודים ויוסף לתפש גם את פטרוס והימים ימי חג המצות³
ויואחז אותו ויתנהו במשמר וימסרהו לארבע מחלקות של ארבעה אנשי צבא לשמרו כי אמר⁴
להעלותו אחרי הפסח לפני העם
פטרוס היה עצור במשמר והקהלה העתירה בעדו בחזקה אל האלהים⁵
ויהי בלילה ההוא אשר אמר הורדוס להביאו מחר לדין וישן פטרוס בין שני אנשי צבא והוא אסור⁶
בשנים זקים ושמרי הפתח שמרים את המשמר
והנה מלאך יהוה נצב עליו ואור נגה בחדר ויספק על ירך פטרוס ויעירהו לאמר קום מהרה ויפלו⁷
מוסרותיו מעל ידיו
ויואמר אליו המלאך חגר מתניך והנעל את רגליך ויעש כן ויאמר אליו עטה מעילך ולך אחרי!⁸
ויצא וילך אחריו ולא ידע אם אמת הוא הנעשה לו על ידי המלאך כי כמראה היה בעיניו⁹
ויעברו דרך המשמרת הראשונה והשניה ויבאו עד שער הברזל אשר יצאו בו העירה ויפתח השער¹⁰
לפניהם מאליו ויצאו החוצה וילכו מהלך רחוב אחד והמלאך סר מעליו פתאם
ויהי בשובו אל דעתו ויאמר פטרוס עתה זה ידעתי באמת כי האלהים שלח את מלאכו ויפלטני מיד¹¹
הורדוס ומכל מזמת עם היהודים
הוא חשב כזאת והוא בא עד בית מרים אם יוחנן המכנה מרקוס אשר נקחלו שם רבים והם¹²
מתפללים יחד:
וידפק על דלת השער ותגש נערה להקשיב ושמה רודי!¹³
ותכר את קול פטרוס ומשמחתה לא פתחה לו אם דלת השער ותרץ הביתה ותגד להם כי פטרוס¹⁴
עמד על השער
ויואמרו אליה משגעת את והיא מתאמצת כי כן הוא ויאמרו מלאכו הוא¹⁵
ופטרוס הרבה לדפק ויפתחו ויראוהו וישתוממו¹⁶
והוא רמז להם בידו לחשות ויספר להם את אשר הוציאו האדון מן המשמר ויאמר הגידו את זאת¹⁷
ליעקב ולאחים ויצא וילך לו למקום אחר:
הבקר אור ומבוכה לא קטנה היתה בין אנשי הצבא על פטרוס מה היה לו¹⁸
ויהי כאשר בקש אותו הורדוס ולא מצאו חקר את השמרים ויצו להוציאם למות וירד מיהודה אל¹⁹
קסרין וישב שם
ואיבה היתה בין הורדוס ובין בני צור וצידון ויבאו אליו בלב אחד ויפתו את בלסטוס אשר על חדר²⁰
המלך ויבקשו שלום יען לקחו מחית ארצותם מארץ המלך
ויהי ביום המועד וילבש הורדוס לבוש מלכות וישב על כסא המשפט ויטף אליהם אמרתו²¹
ויריעו לו העם לאמר קול אלהים הוא ולא קול אדם²²
ויכהו מלאך יהוה פתאם עקב אשר לא נתן הכבוד לאלהים ויאכלהו תולעים ויגוע²³
ודבר אלהים הולך ורב²⁴
וישובו בר נבא ושאל מירושלים אחרי כלותם את השמוש ויקחו אתם את יוחנן המכנה מרקוס²⁵

הפרק 13

אנשים נביאים ומלמדים היו באנטיוכיא בקהלה אשר בה בר נבא ושמעון הנקרא ניגר ולוקיס¹
הקורני ומנחם אשר גדל עם הורדוס שר הרבע ושאל
ויהי בשרתם את יהוה ובצומם ויאמר רוח הקדש הבדילו לי את בר נבא ואת שאל למלאכה אשר²
קראתם לה
ויצומו ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם וישלחום³

⁴והמה המשלחים על ידי רוח הקדש ירדו אל סלוקיא ומשם באו באניה אל קפרוס
⁵ויבאו אל עיר סלמיס ויגידו את דבר האלהים בבתי הכנסיות אשר ליהודים ויהי להם גם יוחנן
למשרת
⁶ויעברו בכל האי עד פפוס וימצאו איש מגוש אחד נביא שקר איש יהודי ושמו בר ישוע
⁷אשר היה עם סרגיוס פולוס שר המדינה איש נבון והוא קרא אליו את בר נבא ואת שאול ויתאו
לשמע את דבר האלהים
⁸ויעמד לנגדם אלימא המגוש כי זה תרגום שמו ויבקש להטות את השר מן האמונה
⁹ושאול הנקרא גם פולוס מלא רוח הקדש ויסתכל בו
¹⁰ויאמר אתה המלא כל מרמה וכל עולה בן בליעל ושונא כל צדק הלא תחדל לסלף את דרכי יהוה
הישרים
¹¹ועתה הנה יד יהוה בך והיית עור ולא תראה את השמש עד עת מועד ותפל עליו פתאם אפלה
וחשכה ויפן הנה והנה ויבקש איש להוליכו בידו
¹²והשר כאשר ראה את המעשה האמין וישתומם על תורת האדון
¹³ויצאו פולוס והאנשים אשר אתו מפפוס וירדו באניה ויבאו אל פרגי אשר בפמפוליא ויעזב אתם
יוחנן וישב ירושלים
¹⁴והמה נסעו מפרגי ויבאו אל אנטיוכיא אשר בפסדיא ויבאו אל בית הכנסת ביום השבת וישבו
¹⁵ויהי אחר קריאת התורה והנביאים וישלחו אליהם ראשי הכנסת לאמר אנשים אחים אם יש לכם
דבר מוסר לעם דברו
¹⁶ויקם פולוס וינף ידו ויאמר אנשי ישראל ויראי אלהים שמעו
¹⁷אלהי העם הזה אלהי ישראל בחר באבותינו וירומם את העם בהיותם גרים בארץ מצרים ובזרוע
רמה הוציאם משם
¹⁸וישא אתם ויכלכלם במדבר כארבעים שנה
¹⁹וישמד שבעה גוים בארץ כנען ויחלק את ארצם להם לנחלה
²⁰ואחרי כן נתן להם שפטים כארבע מאות וחמשים שנה עד ימי שמואל הנביא
²¹וישאלו מלך ויתן להם אלהים את שאול בן קיש איש משבט בנימן ארבעים שנה
²²וכהסירו אותו ויקם את דוד למלך עליהם אשר גם העיד עליו לאמר מצאתי דוד את בן ישי איש
כלבבי והוא יעשה את כל חפצי
²³וזה הוא אשר מזרעו הקים האלהים כפי ההבטחה גואל לישראל את ישוע
²⁴אשר לפני בואו קדם יוחנן לקרא את טבילת התשובה אל כל עם ישראל
²⁵ויהי ככלות יוחנן את מרוצתו ויאמר למי תחשובני לא אני הוא כי הנה הוא בא אחרי ואני נקלתי
מהתיר את נעלי רגליו
²⁶אנשים אחים בני משפחת אברהם ויראי אלהים אשר בקרבכם לכם שלוח דבר הישועה הזאת
²⁷כי יושבי ירושלים וראשיהם יען אשר לא הכירוהו מלאו במשפטם אשר שפטוהו את דברי הנביאים
הנקראים בכל שבת
²⁸ואף כי לא מצאו בו משפט מות שאלו מאת פילטוס להמיתו
²⁹וכאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו הורידו אותו מן העץ ויניחוהו בקבר
³⁰אבל האלהים הקימו מן המתים
³¹וירא ימים רבים אל העלים אתו מן הגליל ירושלימה והמה עתה עדיו אל העם
³²ואנחנו מבשרים אתכם את בשורת ההבטחה אשר היתה לאבותינו כי אתה מלא האלהים לבנינו
בהקימו את ישוע
³³ככתוב במזמור השני בני אתה היום ילדתיך
³⁴ועל אשר הקים אתו מן המתים לבלתי שוב עוד לשחת כה אמר אתן לכם חסדי דוד הנאמנים
³⁵על כן הוא אמר גם במקום אחר לא תתן חסידך לראות שחת
³⁶כי דוד גוע אחרי שרתו בדורו לעצת האלהים ויאסף אל אבותיו וירא את השחת

³⁷ ואשר האלהים הקים אותו הוא לא ראה השחת
³⁸ לכן אנשים אחים יודע לכם כי על ידי זה הגד לכם סליחת החטאים
³⁹ ובכל אשר לא יכלתם להצטדק בתורת משה כל המאמין יצדק על ידו
⁴⁰ לכן השמרו לכם פן יבוא עליכם הנאמר בנביאים
⁴¹ ראו בגדים והתמהו ושמו כי פעל פעל אני בימיכם פעל אשר לא תאמינו כי יספר לכם
⁴² ובצאת היהודים מבית הכנסת בקשו מהם הגוים לדבר אליהם את הדברים האלה בשבת הבאה
⁴³ ורבים מן היהודים ומגרי הצדק הלכו אחרי פולוס ובר נבא בהפרד הקהל והמה דברו על לבם
ויזהירום לעמד בחסד האלהים
⁴⁴ ובשבת השנית נקהלה כמעט כל העיר לשמע את דבר יהושע
⁴⁵ ויהי כראות היהודים את המון העם וימלאו קנאה ויכחישו את דברי פולוס הכחש וגדף
⁴⁶ אז הגידו פולוס ובר נבא על פניהם לאמר בדיון היה להשמיע אתכם בראשונה את דבר האלהים
ועתה אחרי אשר מאסתם אותו ואינכם זכים בעיניכם לחיי העולם לכן הננו פנים אל הגוים
⁴⁷ כי כן צוה עלינו האדון נתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ
⁴⁸ וישמחו הגוים כשמעם ויהללו את דבר יהושע ויאמינו כל אשר היו מוכנים לחיי עולם
⁴⁹ ויפרץ דבר יהושע בכל המקום
⁵⁰ אך היהודים הסיתו את הנשים החסידות והחשובות ואת אצילי העיר ויעוררו רדיפה על פולוס ובר
נבא ויגרשום מגבולם
⁵¹ והמה נערו עליהם את העפר מעל רגליהם וילכו לאיקניון
⁵² והתלמידים מלאו שמחה ורוח הקדש

הפרק 14

יהי באיקניון ויבאו יחדו אל בית כנסת היהודים וידברו שם עד כי האמין המון רב מן היהודים ומן
היונים
² אך היהודים אשר לא האמינו עוררו והכעיסו את נפשות הגוים על האחים
³ וישבו שם ימים רבים וילמדו בבטחונם ביהוה העמיד על דבר חסדו בעשותו על ידם אתות
ומופתים
⁴ ויחלק המון העיר לחצי אלה נטו אחרי היהודים ואלה אחרי השליחים
⁵ ויהי רגשת הגוים והיהודים עם ראשיהם להתעלל בהם ולסקלם
⁶ ויודע להם ויברחו לערי לוקוניה אל לוסטרא ודרבי וסביבותן
⁷ ויבשרו שם הבשורה
⁸ ואיש נכה רגלים היה בלוסטרא והוא ישב פסח מבטן אמו ולא הלך מימיו
⁹ וישמע את פולוס מדבר והוא הסתכל בו וירא כי אמונה בו להושע
¹⁰ ויאמר בקול גדול עמד הכן על רגליך וידלג ויתהלך
¹¹ והמון העם כראותם את אשר עשה פולוס נשאו את קולם ויאמרו בלשון לוקונית ירדו אלינו
האלהים בדמות אנשים
¹² ויקראו לבר נבא בל ולפולוס קראו הרמיס באשר הוא ראש המדברים
¹³ וכהן בית בל אשר מחוץ לעירם הביא השערה שורים ועטרות ויחפץ לזבח הוא והמון העם
¹⁴ ויהי כשמע זאת השליחים פולוס ובר נבא ויקרעו את בגדיהם וירוצו אל תוך העם
¹⁵ ויצעקו לאמר אנשים למה תעשו כזאת גם אנחנו בני אדם חלשים כמוכם ונבשרה אתכם למען
שוב תשובו מן הבלים אלה אל אלהים חיים אשר עשה את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל
אשר בהם
¹⁶ ואשר בדרות קדם הניח לכל הגוים ללכת בדרכיהם
¹⁷ וגם לא חדל להעיד על עצמו וייטב לנו בתתו מטר מן השמים ועתות שבע וימלא לבותינו מזון

וששון

¹⁸ ואף בדברים האלה כמעט לא עצרו כח לכלוא את העם מזבח להם

¹⁹ ויבאו שמה יהודים מן אנטיוכיא ומן איקניון ויסיתו את העם וירגמו את פולוס באבנים ויסחבהו חוצה לעיר בחשבם כי מת

²⁰ ויסבו אתו התלמידים ויקם ויבא העירה וממחרת יצא אל דרבי הוא ובר נבא

²¹ ויבשרו את הבשורה בעיר ההיא ואחרי העמידם תלמידים הרבה שבו אל לוסטרא ואיקניון ואנטיוכיא

²² ויחזקו את נפשות התלמידים ויזהירו אתם לעמד באמונה וכי רק בצרות רבות בוא נבוא אל מלכות האלהים

²³ ויבחרו להם זקנים בכל קהלה וקהלה ויתפללו ויצומו ויפקידום ביד האדון אשר האמינו בו

²⁴ ויעברו בפסידיא ויבאו אל פמפוליא

²⁵ וישמיעו את דבר יהוה בפרגי וירדו אל אטליא

²⁶ ומשם באו באניה אל אנטיוכיא אשר נמסרו שם לחסד אלהים על המלאכה אשר מלאו אתה

²⁷ ובבאם שמה הקהילו את העדה ויגידו את כל אשר עשה אתם האלהים ואת אשר פתח לגוים פתח האמונה

²⁸ וישבו שם עם התלמידים ימים לא מעטים

הפרק 15

אנשים ירדו מיהודה וילמדו את האחים לאמר אם לא תמולו כדת משה לא תושעון

² ויהי על זאת ריב ומחלקת לא קלה לפולוס ולבר נבא עמהם ויגזרו כי פולוס ובר נבא ואחרים מהם יעלו ירושלים אל השליחים והזקנים על אדות השאלה הזאת

³ ותלוה אתם הקהלה ויעברו את פינוקיא ואת שמרון מספרים את תשובת הגוים וישמחו את כל האחים שמחה גדולה

⁴ ויהי כבאם ירושלים ויקבלו אתם הקהלה והשליחים והזקנים ויגידו להם את אשר הגדיל האלהים לעשות עמהם

⁵ ויקומו אנשים מאמינים מכת הפרושים ויאמרו כי חובה היא למול אתם ולצותם לשמר את תורת משה

⁶ ויקהלו השליחים והזקנים לעין בדבר הזה

⁷ ויהי ברבות המחלקת קם פטרוס ויאמר אליהם אנשים אחים אתם ידעתם כי מימים ראשים בי בחר האלהים מכלנו אשר ישמעו הגוים מפיו את דבר הבשורה ויאמינו

⁸ והאלהים ידע הלבבות העיד עליהם בתתו גם להם את רוח הקדש כאשר נתן לנו

⁹ ולא הבדיל בינינו וביניהם כי טהר את לבבם על ידי האמונה

¹⁰ ועתה מה תנסו את האלהים לשום על על צוארי התלמידים אשר גם אבותינו גם אנחנו לא יכלנו לשאת

¹¹ אבל בחדש ישוע המשיח אדנינו נאמין להושע כמוהם כמונו

¹² ויחרישו כל הקהל וישמעו אל בר נבא ואל פולוס מספרים את האתות והמופתים אשר הרבה האלהים לעשות על ידיהם בקרב הגוים

¹³ ויכלו לדבר ויען יעקב ויאמר אנשים אחים שמעו אלי!

¹⁴ שמעון ספר איך האלהים ראה לו בראשונה לקחת מבין הגוים עם לשמו

¹⁵ ולזאת מסכימים דברי הנביאים ככתוב

¹⁶ אחרי זאת אשוב ואקים את סכת דויד הנפלת והרסותיה אקים ובניתיה

¹⁷ למען ידרשו שארית אדם את יהוה וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה כל אלה

¹⁸ נודעים לאלהים מעולם כל מעשיו

¹⁹ ועל כן אני דן שלא להחמיר על השבים מן הגוים לאלהים

²⁰רק לכתב אליהם אשר ירחקו מטמאת האלילים ומן הזנות ומבשר הנחנק ומן הדם
²¹כי משה מדרת עולם יש לו מגידיו בכל עיר ועיר ויקרא בבתי הכנסיות מדי שבת בשבתו
²²וייטב בעיני השליחים והזקנים עם כל הקהל לבחר מהם אנשים ולשלח אתם אל אנטיוכיא עם
פולוס ובר נבא את יהודה המכנה בר שבא ואת סילא אנשי שם בין האחים
²³ויכתבו וישלחו על ידם לאמר אנחנו השליחים והזקנים והאחים שאלים לשלום האחים אשר מן
הגוים באנטיוכיא ובסוריא ובקליקיא
²⁴וען וביען שמענו כי יצאו מאתנו מבלבלים אתכם ומקלקלים נפשתיכם בדברים באמרם לכם
להמול ולשמר את התורה אשר לא צוינו אותם
²⁵לכן טוב בעיני כלנו יחדו לבחר אנשים לשלחם אליכם עם חביבינו בר נבא ופולוס
²⁶אנשים אשר מסרו נפשם על שם אדנינו ישוע המשיח
²⁷על כן שלחנו את יהודה ואת סילא אשר גם המה יגידו זאת בפיהם
²⁸כי טוב לפני רוח הקדש ולפנינו לבלתי שום עליכם משא אחר לבד מאלה הדברים הצריכים
²⁹אשר תרחקו מזבחי אלילים ומן הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות אם מאלה תשמרו את נפשתיכם
תיטיבו לעשות ושלום לכם
³⁰וישלחו האנשים ויבאו אל אנטיוכיא ויקהילו את העם ויתנו להם את האגרת
³¹ויקראו אתה וישמחו על הנחמה
³²ויהודה וסילא אשר גם הם נביאים נחמו האחים בדברים רבים ויחזקו
³³ויהיו שם ימים אחדים וישלחו האחים בשלום אל השליחים
³⁴וייטב בעיני סילא לשבת שם
³⁵ופולוס ובר נבא ישבו באנטיוכיא וילמדו ויבשרו את דבר יהוה המה וגם רבים אחרים עמם
³⁶ויהי מקץ ימים ויאמר פולוס אל בר נבא לכה ונשובה ונפקדה את אחינו בכל עיר ועיר אשר קראנו
שם את דבר יהוה ונראה מה המה
³⁷ובר נבא יעץ לקחת אתם את יוחנן המכנה מרקוס
³⁸אך פולוס לא אבה לקחת אתם את האיש אשר סר מעליהם בפמפוליא ולא הלך אתם במלאכתם
³⁹ויהי רגז עד אשר נפרדו איש מאחיו ויקח בר נבא את מרקוס ויסע באניה אל קפרוס
⁴⁰ופולוס בחר לו את סילא וימסרהו האחים אל חסד יהוה ויצא
⁴¹ויעבר בסוריא ובקליקיא ויחזק את הקהלות

הפרק 16

יבא אל דרבי ואל לוסטרא והנה שם תלמיד אחד ושמו טימותיוס והוא בן אשה יהודית מאמנת
ואביו יוני
²ויהי לו שם טוב בין האחים אשר בלוסטרא ובאיקניון
³בו בחר פולוס אשר יצא אתו ויקח וימל אתו בעבור היהודים אשר במקמות ההם כי כלם ידעו את
אביו כי יוני הוא
⁴ויהי בעברם בערים וימסרו להם לשמר את הפקודים אשר גזרו השליחים והזקנים אשר בירושלים
⁵ותתחזקנה הקהלות באמונה וירב מספרן יום יום
⁶ויעברו בפרוגיא ובארץ גליטא כי מנעם רוח הקדש מהשמיע את הדבר באסיה
⁷וכבאם אל מוסיא הואילו ללכת אל ביתוניא ולא הניח להם הרוח
⁸ויחלפו ממוסיא וירדו אל טרואס
⁹וחזון נראה אל פולוס בלילה והנה איש מוקדון נצב והוא מבקש ממנו לאמר עבר אל מקדוניה
ועזרנו
¹⁰וכראתו את המחזה מיד בקשנו ללכת אל מקדוניה בהביננו כי האלהים קראנו שמה לבשר אתם
הבשורה

¹¹ונצא מן טרואס ונרד באניה ונבא דרך ישרה אל סמותרקיא וממחרת אל נפוליס

¹²ומשם אל פילפי ראשית ערי הפלך של מקדוניה והיא בת חורין ונשב בעיר הזאת ימים אחדים

¹³וביום השבת יצאנו אל מחוץ לעיר אל יד הנהר אשר שם מקום תפלה כמנהגם ונשב ונדבר אל הנשים הנקהלות שמה

¹⁴ואשה יראת אליהם ושמה לודיא מכרת ארגמן מעיר תיאטירא שמעה ויפתח יהוה את לבה להקשיב אל דברי פולוס

¹⁵ותטבל היא ובני ביתה ותבקש ממנו לאמר אם חשבתם אתי נאמנה לאדון באו נא אל ביתי ושבו בו ותפצר בנו

¹⁶ויהי בלכתנו למקום התפלה ותפגע בנו שפחה בעלת אוב אשר עשתה הון רב לאדניה בקסמיה

¹⁷ותלך אחרי פולוס ואחרינו הלך וקרא לאמר האנשים האלה עבדי אל עליון המה המודיעים אתנו ארח הישועה

¹⁸וכן עשתה ימים רבים וירע בעיני פולוס הדבר הזה ויפן ויאמר אל הרוח אנכי מצוך בשם ישוע המשיח לצאת ממנה ויצא בשעה ההיא

¹⁹ויראו אדניה כי אזלה תוחלת בצעם ויתפשו את פולוס ואת סילא ויסחבום אל הרחוב לפני זקני העיר

²⁰ויביאום אל השרים ויאמרו האנשים האלה עכרים את עירנו והם יהודים

²¹ומודיעים חקות אשר לא נכון לנו לקבלם ולעשתם כי רומיים אנחנו

²²ויקם גם העם עליהם והשרים קרעו את בגדיהם מעליהם ויצאו להכותם בשוטים

²³ויהי אחרי הכות אתם מכה רבה וישליכום במשמר ויצאו את שומר האסורים לשמרם היטב

²⁴והוא כאשר צוה כן השליכם בחדר המשמר הפנימי וישם את רגליהם בסד

²⁵ויהי כחצות הלילה ויתפללו פולוס וסילא ויזמרו לאלהים והאסורים מקשיבים אליהם

²⁶ופתאם היה רעש גדול עד אשר זעו מוסדות בית הכלא וכרגע נפתחו כל הדלתות ומוסרות כלם נתקו

²⁷ושומר האסורים נעור משנתו ויהי כראתו את דלתות המשמר נפתחות וישלף חרבו ויבקש לאבד את עצמו בחשבו כי ברחו האסורים

²⁸ויקרא פולוס בקול גדול לאמר אל תעש לך מאומה רע כי פה אנחנו כלנו

²⁹וישאל נרות וידלג פנימה והוא מרעיד ויפל לרגלי פולוס וסילא

³⁰ויציאם החוצה ויאמר אדני מה עלי לעשות למען אושע

³¹ויאמרו האמן באדון ישוע המשיח ותושע אתה וביתך

³²ויגידו לו את דבר יהוה ולכל אשר בביתו

³³ויקחם בלילה בשעה ההיא וירחץ את חבורתיהם וימהר להטבל הוא וכל אשר לו

³⁴ויעלם אל ביתו וישם שלחן לפניהם ויגל עם כל ביתו על היותו מאמין באלהים

³⁵ובחית הבקר שלחו השרים את השוטרים לאמר שלח את האנשים ההם

³⁶ויגד שמר האסורים לפולוס את הדברים האלה לאמר שלחו השרים לפטר אתכם ועתה צאו ולכו בשלום

³⁷ויאמר פולוס אליהם הכה הכונו נגד כל העם בלא דין ומשפט ואנחנו אנשים רומיים וישליכו אתנו במשמר ועתה נסתר יגרשונו אל נא כי אם יבאו המה ויוציאונו

³⁸ויגידו השטרים לשרים את הדברים האלה ויהי כשמעם כי רומיים הם וייראו

³⁹ויבאו ויחלו פניהם ויוציאום וישאלו מהם לצאת מן העיר

⁴⁰ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית לודיא ויראו את האחים ויזהירו וילכו לדרכם

הפרק 17

יְהִי אַחֲרֵי עֲבָרָם בְּאִמְפּוֹלִיס וּבִאֲפִלּוּיָא וַיָּבֹאוּ אֶל תְּסִלּוֹנִיקִי אֲשֶׁר שָׁם בֵּית כְּנֶסֶת הַיְּהוּדִים¹

וּפּוֹלוֹס נִכְנַס אֵלֵיהֶם כְּמִשְׁפָּטוֹ וּשְׁלֹשׁ שַׁבָּתוֹת דִּבֶּר עִמָּהֶם בְּדִבְרֵי הַכְּתוּבִים²

פָּתוּחַ וְהוֹכֵחַ לָהֶם כִּי צָרִיךְ הָיָה אֲשֶׁר יַעֲנֶה הַמְּשִׁיחַ וַיְקוּם מִן הַמַּתִּים וְכִי זֶה הוּא הַמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר³

אֲנִי מַגִּיד לָכֶם

וַיֹּאמְרֵינוּ מִקְצָתָם וַיִּסְפְּחוּ עַל פּוֹלוֹס וְסִילָא וְגַם יֵרָאִי אֱלֹהִים מִן הַיּוֹנִים לִרְבּוֹ וְגַם נָשִׁים חֲשׂוֹבוֹת מִסֵּפֶר⁴

לֹא מַעֲט

וַיִּקְנְאוּ הַסּוֹרָרִים שְׁבִי־הַיְּהוּדִים וַיִּקְחוּ לָהֶם אֲנָשִׁי בְּלִיעַל מִבְּטִלְנֵי הַשּׁוּק וַיִּקְבְּצוּ הַמּוֹן וַיַּהֲמוּ אֶת הָעִיר וַיִּסְבּוּ⁵

עַל בֵּית יִסּוֹן וַיִּבְקְשׁוּ לְהַבְיֵאם חוּצָה אֶל הָעַם

וְכַאֲשֶׁר לֹא מִצְאוּ אוֹתָם סָחְבוּ אֶת יִסּוֹן וְאֲנָשִׁים מִן הָאֲחִים לִפְנֵי רֹאשֵׁי הָעִיר וַיִּצְעֲקוּ לֵאמֹר הִנֵּה⁶

הַמְּדִיחִים אֶת כָּל יֹשְׁבֵי תִבְלָא בָּאוּ גַם הַלּוֹם

וַיִּסּוֹן אֶסְפָּף אֶתָּם אֶל בֵּיתוֹ וְהֵם כֻּלָּם עֹשִׂים נֶגֶד דְּתֵי הַקִּיסָר בְּאַמְרָם כִּי יֵשׁ מֶלֶךְ אַחֵר וְהוּא יֵשׁוּעַ⁷

וַיַּחְרִידוּ אֶת הָעַם וְאֶת רֹאשֵׁי הָעִיר אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת זֹאת⁸

וַיִּקְחוּ עִרְבוֹן מִיְּדֵי יִסּוֹן וּמִיְּדֵי הָאֲחֵרִים וְאַחֲרָיִם כֵּן פָּטְרוּם⁹

וְהָאֲחִים מֵהָרָו לְשַׁלַּח אֶת פּוֹלוֹס וְאֶת סִילָא לִילָה לְבִרְוָאָה וְהֵם בְּבֵאֵם שָׁמָּה הִלְכוּ לְבֵית כְּנֶסֶת¹⁰

הַיְּהוּדִים

וְאַלֵּה הָיוּ נְדִיבִים מֵאֲנָשֵׁי תְּסִלּוֹנִיקִי וַיִּקְבְּלוּ אֶת הַדָּבָר בְּכָל לֵב וַיִּדְרָשׁוּ בְּכְתוּבִים יוֹם יוֹם לְדַעַת אִם כֵּן¹¹

הוּא הַדָּבָר

וַיֹּאמְרֵינוּ הִרְבָּה מֵהֶם וְגַם מִן הַנָּשִׁים הַחֲשׂוֹבוֹת הַיּוֹנִיּוֹת וּמִן הָאֲנָשִׁים לֹא מַעֲט¹²

וַיְהִי כֹאֲשֶׁר שָׁמְעוּ הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר מִתְּסִלּוֹנִיקִי כִּי מַגִּיד פּוֹלוֹס אֶת דְּבַר אֱלֹהִים גַּם בְּבִרְוָאָה וַיָּבֹאוּ¹³

וַיַּעֲרֲרוּ אֶת הָעַם גַּם שָׁמָּה

וַיִּמְהָרוּ הָאֲחִים וַיִּשְׁלַחוּ אֶת פּוֹלוֹס לִלְכַת עַד הַיָּם וְסִילָא וְטִימּוֹתִיוֹס נִשְׁאָרוּ שָׁם¹⁴

וְהַמְּלֹאִים אֶת פּוֹלוֹס הוֹלִיכֵהוּ עַד אֲתִינֶס וַיִּקְבְּלוּ מִצּוֹתוֹ אֶל סִילָא וְטִימּוֹתִיוֹס כִּי בּוֹא יָבֹאוּ אֵלָיו בְּמַהֲרָה¹⁵

וַיִּלְכּוּ

וַיְהִי בְּאֲתִינֶס וּפּוֹלוֹס מֵהֵכָּה לָהֶם וּתְתַחֲמֵץ רוּחוֹ בִּקְרָבוֹ בְּרָאָתוֹ אֶת הָעִיר מִלֵּאָה אֵלֵיָם¹⁶

עַל כֵּן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת דִּבֶּר עִם הַיְּהוּדִים וְעַם יֵרָאִי אֱלֹהִים וּבִשְׁוֹק יוֹם יוֹם עִם הַנִּקְרִים אֵלָיו¹⁷

וְגַם מִקְצַת הַפִּילוֹסוֹפִים מִתְּלִמְיָדֵי אֶפִּיקוֹרוֹס וּמַחְבֵּרֵת הָאֲסֵטוֹא הִתְגָּרוּ בּוֹ וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אָמְרוּ מַה יֹּאמֵר¹⁸

הַמִּפְטָט הַלֵּז וְאַחֲרֵים אֲמָרִים כְּפִי הַנִּרְאָה הוּא מַגִּיד אֱלֹהִי נִכְרַעַן כִּי בִּשְׂרָא אֲתָם אֶת יֵשׁוּעַ וְאֶת

הַתַּחֲיָה

וַיֹּאחֲזִיזוּהוּ וַיְבִיֵּאוּהוּ אֶל גִּבְעַת הַמִּשְׁפָּט הַנִּקְרָאָה בְּשֵׁם אַרְיוֹפָגוֹס וַיֹּאמְרוּ הַנוֹכַח לְדַעַת מַה הִיא זֹאת¹⁹

הַתּוֹרָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲתָה מִשְׁמִיעַ

כִּי דְבָרִים זָרִים אֲתָה מְבִיא בְּאֲזִנֵּינוּ וְהִנֵּנוּ חֲפָצִים לְדַעַת מַה עֲנִינֵם²⁰

כִּי הָאֲתִינִיִּים כֻּלָּם וְגַם הַנִּכְרִים הַגֵּרִים שָׁם לֹא חָשׂוּ לְדַבֵּר אַחֵר כִּי אִם לִסְפֹּר אוֹ לִשְׁמַע חֲדָשׁוֹת²¹

וַיַּעֲמֵד פּוֹלוֹס בְּתוֹךְ וְעַד הַשְּׁפָטִים וַיֹּאמֶר אֲנָשִׁי אֲתִינֶס הִנְנִי רֹאֶה בְּכָל כִּי יֵרָאִי אֱלֹהִים אֲתָם מֵאֲדָּה²²

כִּי אֲנִי עֹבֵר וּמִתְּבוֹנֵן אֶל עֲבֹדוֹת אֱלֹהִיכֶם וְאִמְצָא מִזְבֵּחַ אֶחָד כְּתוּב עָלָיו לֹאֵל הַנִּעְלָם וְעַתָּה אֲתָה אֲשֶׁר²³

עֲבַדְתֶּם וְאִינְכֶם יֹדְעִים אֲתָם אֲנִי מַגִּיד לָכֶם

הָאֵל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת הָעוֹלָם וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ לֹא יִשְׁכֵּן בְּהִיכָלוֹת מַעֲשֵׂה יָדַיִם כִּי הוּא אֲדוֹן הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ²⁴

גַּם לֹא יִשְׁרָתוּהוּ יְדֵי בְנֵי אָדָם כְּאִלּוֹ יִצְטָרֵךְ לְדַבֵּר כִּי הוּא הַנָּתֵן לְכָל חַיִּים וְנִשְׁמָה וְכָל דְּבַר²⁵

וַיּוֹשֶׁב כָּל עַמְּמֵי בְנֵי אָדָם עַל כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה מִדָּם אֶחָד וַיִּצַּב מוֹעֲדִים קְבוּעִים וּגְבוּלוֹת מוֹשְׁבָם²⁶

לְמַעַן יִבְקְשׁוּ אֶת הָאֱלֹהִים אוֹלֵי יִמְשִׁשׁוּהוּ וַיִּמְצְאוּהוּ אֵף כִּי אִינְנוּ רְחוֹק מִכָּל אֶחָד מֵמֵנוּ²⁷

כִּי בּוֹ אֲנַחְנוּ חַיִּים וּמִתְּנוּעָעִים וְקִימִים כֹּאֲשֶׁר גַּם מִקְצַת מְשׁוֹרְרֵיכֶם אָמְרוּ אֵף יִלְדִּיו אֲנַחְנוּ²⁸

וְהִנֵּה בְּהִיּוֹתָנוּ יִלְדֵי הָאֱלֹהִים לֹא נִכּוֹן לָנוּ לַחֲשֹׁב כִּי הָאֱלֹהִים תִּדְמָה לְזָהָב אוֹ לְכֶסֶף אוֹ לְאֶבֶן מַעֲשֵׂה²⁹

חֶרֶשׁ וּמַחֲשַׁבֶּת בְּנֵי אָדָם

לָכֵן עַתָּה אַחֲרָיִם עֹבֵר אֱלֹהִים עַל יְמוֹת הַסִּכְלוֹת מִצּוֹה הוּא אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם בְּכָל אֲפָסֵי אֶרֶץ כִּי שׁוֹב³⁰

יִשׁוּבוּ

עַן אֲשֶׁר שֵׁת יוֹם לִשְׁפָט תִּבְלָא בְּצַדֵּק עַל יְדֵי אִישׁ אֲשֶׁר הִפְקִידוֹ וַיִּתֵּן עֵדוֹת נֶאֱמָנָה לְכָלם בְּהַקִּימוֹ אֹתוֹ³¹

מן המתים

³² וכאשר שמעו תחית מתים אלה הלעיגו לו ואלה אמרו על זאת נשמעך בעת אחרת

³³ ובכן יצא פולוס מתוכם

³⁴ ומקצתם דבקו בו ויאמינו ובהם דיונוסיוס מן השפטים של אריופגוס ואשה אחת שמה דמריס ועוד אחרים עמהם

הפרק 18

אחר כן סר פולוס מאתינס ויבא אל קורנתוס

² וימצא יהודי נולד בפונטוס ומשו עקילס אשר בא מקרוב מן איטליא הוא ואשתו פריסקלה מפני אשר צוה קלודיוס את כל היהודים לסור מעיר רומי

³ ויבא אליהם ויהי בהיתם בני אמנות אחת וישב אתם ויעש מלאכתו ואמנותם עשות יריעות אהלים

⁴ וידבר בבית הכנסת בכל שבת ושבת ויוכח את היהודים ואת היונים

⁵ וכבוא סילא וטימותיוס ממקדוניה היה פולוס נגש ברוח להעיד אל היהודים כי ישוע הוא המשיח

⁶ ויהי כהמרותם וכגדפם וינער את בגדיו ויאמר אליהם דמכם בראשיכם ואנכי נקי מעתה אלכה לי אל הגוים

⁷ וילך משם ויבא אל בית איש ושמו יוסטוס איש ירא אלהים וביתו סמוך לבית הכנסת

⁸ וקריספוס ראש הכנסת האמין באדון הוא וכל ביתו וגם קורנתים רבים בשמעם האמינו ויטבלו

⁹ ודבר האדון היה אל פולוס במחזה בלילה לאמר אל תירא כי אם דבר ואל תחשה

¹⁰ כי עמך אנכי ואיש אל יגע בך להרע לך כי גוי גדול לי בעיר הזאת

¹¹ וישב שם שנה וששה חדשים וילמד בהם את דבר האלהים

¹² ויהי בהיות גליון שר מדינת אכיא ויקומו היהודים כלם וחדו על פולוס ויביאהו אל כסא המשפט

¹³ ויאמרו האיש הזה מפתה את בני האדם לעבד את אלהים בלא כתורה

¹⁴ ויהי אך בקש פולוס לפתח את פיו וגליון אמר אל היהודים לאמר אם היה דבר פשע או מעשה

נבלה כי עתה נשאתי ושמעתי אתכם היהודים כמשפט

¹⁵ אבל אם היא שאלה על מלין ושמות והדת שלכם ראו אתם ואני אין רצוני להיות שפט על דברים כאלה

¹⁶ ויגרש אתם מלפני כסא המשפט

¹⁷ ויאחזו כל היונים את סוסתנים ראש הכנסת ויכוהו לפני כסא המשפט וגליון לא שת לבו גם לזאת

¹⁸ ופולוס ישב שם עוד ימים רבים ויפטר מן האחים וירד באניה ללכת אל סוריא ואתו פריסקלה ועקילס ויגלח את ראשו בקנקרי כי נדר עליו

¹⁹ ויבאו אל אפסוס ויעזב אתם שם והוא הלך לבית הכנסת וידבר עם היהודים

²⁰ ויבקשו ממנו להאריך ימי שבתו אתם ולא אבח

²¹ כי אם נפטר מהם באמרו מחיב אני לחג את החג הבא בירושלים ואחרי כן אשובה אליכם אם ירצה יהוה וילך לו באניה מן אפסוס

²² ויבא אל קסרין ויעל וישאל לשלום הקהלה וירד אל אנטיוכיא

²³ וישב שם ימים אחדים וילך למסעיו ויעבר בארץ גלטיא ופרוגיא ויחזק את כל התלמידים

²⁴ ואיש יהודי בא אל אפסוס ועיר מולדתו אלכסנדריא ושמו אפולוס איש דברים ותקיף בכתובים

²⁵ הוא היה מלמד דרך האדון והוא מדבר כחם רוחו ומלמד היטב על אדות ישוע ולא ידע כי אם טבילת יוחנן לבד

²⁶ והוא החל לקרא בבית הכנסת בבטחון לבב וישמעו אתו עקילס ופריסקלה ויקחהו אליהם ויוסיפו להגיד לו את דרך האלהים באר היטב

²⁷ ויחפץ ללכת לאכיא ויכתבו האחים אל התלמידים ויעררו אתם לקבלו ויבא שמה ויעזר הרבה את המאמינים על ידי החסד

²⁸ כי בחזקה התוכח עם היהודים לפני כל העם ויראם מן המקראות כי ישוע הוא המשיח

הפרק 19

יהי בהיות אפולוס בקורנתוס ויעבר פולוס במדינות העליונות וירד אל אפסוס וימצא שם תלמידים ¹ ויאמר אליהם הקבלתם את רוח הקדש אחרי אשר האמנתם ויאמרו אליו אף לא שמענו כי ישנו רוח הקדש ² ויאמר אליהם על מה אפוא הטבלתם ויאמרו על טבילת יוחנן ³ ויאמר פולוס יוחנן הטביל בטבילת התשובה ואמר אל העם כי האמן יאמינו באשר יבוא אחריו והוא המשיח ישוע ⁴ ויהי כשמעם זאת ויבאו להטבל בשם ישוע האדון ⁵ ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא עליהם רוח הקדש וימללו בלשנות ויתנבאו ⁶ ויהיו כלם כשנים עשר איש ⁷ ויבא אל בית הכנסת ויקרא שם בבטחון לבב וידבר עמם כשלשה חדשים ויט את לבם אל דברי מלכות האלהים ⁸ אך מקצתם הקשו את לבבם ולא האמינו וידברו סרה על הדרך הזה לפני הקהל ויסר מהם ויבדל מתוכם את התלמידים וידבר אתם יום יום בבית המדרש של טורנוס ⁹ וכן היתה כשנתיים ימים עד כי שמעו כל יושבי אסיה גם יהודים גם יונים את דבר ישוע האדון ¹⁰ וגבורות גדלות עשה האלהים על ידי פולוס ¹¹ עד כי גם הניחו סוודרים וחגרת מעל עור בשרו על החולים ויסורו מהם תחלאיהם וגם הרוחות הרעות יצאו ¹² ואנשים מן היהודים הסבבים ומלחשים הואילו להזכיר את שם ישוע האדון על אחוזי הרוחות הרעות לאמר משביע אני אתכם בישוע אשר פולוס קרא אותו ¹³ והעשים ככה היו שבעת בני סקוה אחד מגדולי כהני היהודים ¹⁴ ויען הרוח ויאמר את ישוע אני מכיר ואת פולוס אני ידע ומי אתם ¹⁵ ויקפץ עליהם בעל הרוח הרעה ויגבר עליהם ויכבשם עד כי נסו מן הבית ההוא עירמים ופצועים ¹⁶ ויודע הדבר לכל היהודים והיונים יושבי אפסוס ויפל פחד על כלם ויגדל שם האדון ישוע ¹⁷ ורבים מן המאמינים באו ויתודו ויודיעו את אשר עשו ¹⁸ ורבים אשר עשקו במעשי כשפים הביאו את ספריהם וישרפום לעיני כל ויחשבו את ערכם וימצאהו חמשת רבבות דינרים ¹⁹ ודבר יהוה גבר מאד וילך הלך וחזק ²⁰ ויהי ככלות הדברים האלה יעץ פולוס ברוחו לעבר בתוך מקדוניה ואכיא וללכת ירושלים ויאמר אחרי היותי שמה ראה אראה גם את רומי ²¹ וישלח שנים מן המשרתים אתו את טימותיוס ואת ארסטוס אל מקדוניה והוא התמהמה עוד ימים באסיה ²² ותהי בעת ההיא מהומה לא קטנה על אדות דרך יהוה ²³ כי צורף כסף אחד דמטריוס שמו עשה היכלות כסף של ארטמיס המציא לחרשים משכרת לא מעט ²⁴ ויקהל אתם ואת שאר העסקים במלאכה ההיא ויאמר אנשים אתם ידעים כי מן המלאכה הזאת עשינו כבוד ²⁵ ואתם ראים ושמעים אשר לא באפסוס לבדה כי גם כמעט באסיה כלה זה פולוס פתה והדיח המון עם רב לאמר לא אלהים אלה הנעשים בידים ²⁶ ועתה עוד מעט ולא לבד חלקנו זה יהיה לבוז כי אם גם היכל ארטמיס המלכת הגדולה יחשב לאין ²⁷

ותכלה תפארתה אשר כל אסיא וכל ישרי תבל מכבדים אותה
²⁸ויהי כשמעם את דבריו וימלאו חמה ויצעקו לאמר גדולה ארטמיס של האפסיים
²⁹ותמלא כל העיר מבוכה ויסערו כלם יחדו אל התאטרון ויחטפו אתם את גיוס ואת ארסטרכוס
אנשים מקדונים וחברי פולוס במסעיו
³⁰ויאל פולוס לבוא אל תוך העם ולא הניחו לו התלמידים
³¹וגם מקצת ראשי אסיא אשר היו אהביו שלחו אליו ויזהירו אתו אשר לא ימלאו לבו לבוא אל
התאטרון
³²ויצעקו שם אלה בכה ואלה בכה כי מבוכה גדולה היתה בקהל ורבים לא ידעו על מה זה נאספו
³³וימשכו מתוך ההמון את אלכסנדר והיהודים דחו אתו עד צאתו וינף אלכסנדר את ידו ויבקש
להצטדק לפני העם
³⁴והמה כהכירם כי הוא יהודי נשאו כלם קול ויצעקו כשתי שעות לאמר גדולה ארטמיס של
האפסיים
³⁵ויהס סופר העיר את העם ויאמר אנשי אפסוס מי הוא האיש אשר לא ידע כי העיר אפסוס סכנת
היא להיכל של ארטמיס המלכת הגדולה ולצלמה היורד מן השמים
³⁶ויען אשר אין לכחש בדברים האלה ראוי לכם להיות שקטים ולא לעשות דבר נמהר
³⁷כי הבאתם את האנשים האלה אשר אינם גולי מקדש גם אינם מגדפי מלכתכם
³⁸לכן אם לדמטריוס ולחרשים אשר אתו דבר ריב עם איש הנה לנו ימי בית דין ושרי המדינה ויביאו
אליהם את ריבם
³⁹ואם תבקשו דבר אחר שפוט ישפט בקהל כפי החק
⁴⁰כי הלא בסכנה אנחנו להתחייב במרד בעבור היום הזה ודבר אין לנו לתת דין וחשבון על הרגשה
הזאת
⁴¹ויהי כאשר כלה לדבר כדברים האלה וישלח את הקהל

הפרק 20

אחרי אשר שקטה המהומה קרא פולוס לתלמידים ויברכם ויצא ללכת אל מקדוניה
²ויעבר במדינות ההן ויזהר אתם בדברים רבים ויבא אל ארץ יון
³וישב שם שלשה חדשים ויהי באמרו ללכת אל סוריא ויארבו לו היהודים ויגמר בלבו לשוב דרך
מקדוניה
⁴וילכו אתו עד לאסיא סופטרוס הברואי ומן התסלוניקים ארסטרכוס וסקונדוס וגיוס הדרבי
וטימותיוס ומן אסיא טוכיקוס וטרופימוס
⁵ואלה הלכו לפניו ויוחילו לנו בטרואס
⁶ואנחנו יצאנו מן פילפי אחרי ימי חג המצות ומקץ חמשה ימים באנו באניה אליהם אל טרואס ונשב
שם שבעת ימים
⁷ויהי באחד בשבת כאשר נאספו התלמידים לבצע הלחם וידבר אתם פולוס כי אמר ללכת משם
למחרת היום ויארך הדבר עד חצות הלילה
⁸ונרות רבים היו בעליה אשר נאספנו שם
⁹ובחור אחד שמו אבטוכוס ישב בחלון וירדם בהארץ פולוס את אמרתו ותגבר עליו שנתו ויפל
מהמדור השלישי למטה וישארו מת
¹⁰וירד פולוס ויגהר עליו ויחבקהו ויאמר אל תבהלו כי נשמתי בו
¹¹ואחר עלה ויבצע הלחם ויטעם וירב לשיח אתם עד אור הבקר ויצא ללכת לדרכו
¹²והם הביאו את הנער חי וינחמו עד מאד
¹³ואנחנו קדמנו לרדת באניה ונעבר אסוסה למען נקח שם אתנו את פולוס כי כן צוה והוא חשב
בלבו ללכת שמה ברגליו
¹⁴ויפגש אתנו באסוס ונקח אתו ונבא אל מיטוליני

¹⁵ ומשם יצאנו באניה ונפגע ממחרת אל מול כיוס וביום השלישי עברנו אל סמוס ונלן בטרוגוליון ולמחרתו באנו אל מיליטוס

¹⁶ כי פולוס אמר לעבר מעל פני אפסוס פן יצטרך להתמהמה באסיא כי אך לבוא אם יוכל עד חג השבועות ירושלים

¹⁷ וממיליטוס שלח אל אפסוס ויקרא את זקני הקהלה

¹⁸ ויבאו אליו ויאמר להם אתם ידעתם איך הייתי עמכם בכל עת מן היום הראשון אשר דרכה רגלי באסיא

¹⁹ אשר עבדתי את האדון בכל ענוה ובדמעות הרבה ובמסות המצאות אתי בנכלי היהודים

²⁰ איך לא כחדתי מכם כל דבר תועלת והגדתי לכם ולמדתי אתכם ברבים ובכל בית ובית ואעיד ליהודים וליונים את התשובה לאלהים ואת האמונה באדנינו ישוע המשיח

²² ועתה הנני אסיר הרוח ללכת ירושלים ואינני יודע מה יקרני שם

²³ אפס כי רוח הקדש מעיד בכל עיר ועיר לאמר כי מוסרות וצרות נכונות לי!

²⁴ אבל לא אחוש לאחת מהנה וגם נפשי לא יקרה בעיני למען אשלים בשמחה את מרוצתי ואת השרות אשר קבלתי מאת האדון ישוע להעיד על בשורת חסד אליהם

²⁵ ועתה הנה ידע אנכי כי אתם כלכם אשר התהלכתי בקרבכם הלוך והשמע את מלכות יהוה כי לא תוסיפו עוד ראות פני

²⁶ על כן מעיד אני בכם היום הזה כי נקי אנכי מדמי כלכם

²⁷ כי לא כחדתי מהגיד לכם את עצת האלהים כלה

²⁸ לכן שמרו את נפשותיכם ואת כל העדר אשר הקים אתכם רוח הקדש לפקידים בו לרעות את עדת האלהים אשר קנה לו בדם נפשו

²⁹ כי ידע אני אשר אחרי צאתי יבואו בתוכם זאבים עזים אשר לא יחוסו על העדר

³⁰ וגם מקרבכם יקומו אנשים דברי תהפכות להטות אחריהם את התלמידים

³¹ על כן שקדו וזכרו כי שלש שנים יומם ולילה לא חדלתי לדבר על לב כל אחד מכם בדמעות

³² ועתה אחי אני מסר אתכם לאלהים ולדבר חסדו אשר לו היכלת לבנות אתכם ולתת לכם נחלה בקרב כל המקדשים

³³ לא חמדתי כסף איש או זהבו או לבושו

³⁴ ואתם ידעתם כי ידי אלה עבדו בעד צרכי ובעד צרכי ההלכים אתי!

³⁵ ובכל הראיתי אתכם כי כן עלינו לעמל ולתמך את החלשים ולזכר את דברי האדון ישוע כי הוא אמר טוב אשר תתן משתקח

³⁶ ואחרי דברו את הדברים האלה כרע על ברכיו ויתפלל עם כלם

³⁷ ויבכו כלם בכי גדול ויפלו על צוארי פולוס וינשקו לו

³⁸ וביותר התעצבו על הדבר אשר דבר כי לא יוסיפו עוד לראות פניו וילווהו אל האניה

הפרק 21

יהי כאשר נפרדנו מהם ונרד באניה ונבוא דרך ישרה אל קוס וממחרת אל רודוס ומשם אל פטרה

² שם מצאנו אניה עברת אל פיניוקיא ונרד בה ונעבד

³ ונרא את פני קפרוס ונעזבנה לשמאל ונעבר אל סוריא ונגיע אל צור כי שמה יוציאו את מעמסת האניה

⁴ ונמצא את התלמידים ונשב שם שבעת ימים והם אמרו אל פולוס על פי הרוח לבלתי עלות ירושלים

⁵ ויהי אחרי מלאת לנו הימים האלה ונצא ללכת לדרכנו וילוו אתנו כלם עם נשיהם ועם טפם עד מחוץ לעיר ונכרע על ברכינו על חוף הים ונתפלל

⁶ ונברך איש את רעהו ונעל אל האניה והמה שבו איש לביתו

⁷ואנחנו כלינו את דרך הים ונרד מצור אל עכו ונשאל לשלום האחים ונשב אתם יום אחד:

⁸וממחרת נסענו פולוס ואשר אתו ונבא אל קסרין ונלך אל בית פילפוס המבשר אשר הוא אחד מן השבעה ונשב עמו

⁹ולו היו ארבע בנות בתולות מתנבאות

¹⁰ויהי בהיותנו שם ימים רבים וירד נביא אחד מיהודה ושמו אגבוס

¹¹ויבא אצלנו ויקח את אזור פולוס ויאסר בו את ידיו ואת רגליו ויאמר כה אמר רוח הקדש ככה יאסרו היהודים בירושלים את האיש אשר לו האזור הזה ויסגירהו בידי הגוים

¹²ויהי כאשר שמענו את זאת ונבקש ממנו אנחנו ואנשי המקום אשר לא יעלה ירושלים

¹³ויען פולוס ויאמר מה לכם אשר תבכו ותשברו לבבי כי נכון אנכי לא לבד להאסר כי גם למות בירושלים על שם ישוע האדון

¹⁴ולא אבה שמע ונרף ממנו לאמר רצון יהוה יעשה

¹⁵ואחרי הימים האלה נשאנו את כלינו ונעל ירושלים

¹⁶ויילכו אתנו גם תלמידים מקסרין ויביאו אתנו ללון בבית איש כתי ושמו מנסון והוא תלמיד ישן

¹⁷ויהי כבאנו ירושלים ויקבלו אתנו האחים בשמחה

¹⁸וממחרת היום נכנס פולוס עמנו אל יעקב ויבאו שמה כל הזקנים

¹⁹וישאלם לשלום ויספר אחת לאחת את אשר עשה האלהים לגוים בשרותו

²⁰וישמעו ויהללו את האלהים ויאמרו אליו הנך ראה אחינו כמה רבבות יהודים באו להאמין וכלם מקנאים לתורה

²¹והם שמעו עליך שמועה כי תלמד את כל היהודים אשר בקרב הגוים לסור ממשה באמרך כי אין עליהם למול את בניהם וללכת בחקות התורה

²²ועתה מה לעשות הנה האספי יאספי המון העם כי ישמעו כי באת

²³לכן עשה זאת אפוא אשר נאמר אליך

²⁴הנה יש אתנו ארבעה אנשים אשר נדר עליהם אתם קח לך והטהר אתם ושלם ההוצאות בעדם למען אשר יגלחו את ראשם וידעו כלם כי שמועת שוא שמעו עליך וכי אתה בעצמך מתהלך בחקות התורה

²⁵ועל דבר המאמינים בגוים כתבנו וגזרנו אשר לא ישמרו דבר מאלה רק להשמר מזבחי אלילים ומן הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות

²⁶ויקח פולוס את האנשים ויטהר אתם וממחרת בא אל המקדש ויגד כי מלאו ימי טהרתם עד כי הקרב קרבן כל אחד מהם

²⁷ויהי כאשר קרבו שבעת הימים לכלות והיהודים אשר מאסיא ראו אתו במקדש ויעוררו את כל ההמון וישלחו בו את ידיהם

²⁸ויצעקו לאמר אנשי ישראל עזרו זה הוא האיש המלמד את כל אדם אשר בכל הארץ סרה על העם הזה ועל התורה ועל המקום הזה וגם הביא אל המקדש אנשים יונים ויחלל את המקום הקדוש הזה

²⁹כי היו ראים את טרופימוס האפסי בעיר אתו ויחשבו כי פולוס הביא אתו אל המקדש

³⁰ותהם כל העיר וירץ העם ויקבץ ויאחזו את פולוס וימשכהו אל מחוץ למקדש ופתאם סגרו הדלתות

³¹והמה מבקשים להמיתו והשמועה באה אל שר האלף של הגדוד כי כל ירושלים נבוכה

³²וימהר ויקח אתו אנשי צבא ושרי מאות וירץ אליהם ויהי כראותם את שר האלף ואת אנשי הצבא ויחדלו מהכות את פולוס

³³ויגש שר האלף ויחזק בו ויצו לאסרו בנחשתים וישאל מי הוא זה ומה עשה

³⁴ויענו מן העם אלה בכה ואלה בכה ולא יכל לדעת מאומה אל נכון מרב השאון ויצו להוליכו אל המצד

³⁵ויהי כבואו עד המעלות וישארו אנשי הצבא מפני חמת העם

³⁶כי עם רב הלך אחריו והם צעקים ואמרים הסר אתו

³⁷וכאשר הקריב פולוס להאספי אל המצד אמר אל שר האלף התניח לי לדבר אליך דבר ויאמר

הידעת יונית

³⁸האם אינך המצרי אשר לפני הימים האלה העיר מרד והוציא המדברה ארבעת אלפים אנשי דמים
³⁹ויאמר פולוס איש יהודי אנכי מטרסוס בן עיר קיליקיא אשר איננה בלי שם ועתה אשאלה מאתך
הניחה לי לדבר אל העם
⁴⁰וינח לו ויעמד פולוס על המעלות הניף ידו אל העם ותהי דממה רבה וידבר בלשון עברית ויאמר

הפרק 22

אנשים אחים ואבות שמעו נא את דברי התנצלותי אליכם
²ויהי כשמעם כי הוא מדבר אליהם בלשון עברית ויחשו עוד יותר
³ויאמר איש יהודי אנכי נולד בטרסוס אשר בקיליקיא ומגדל בעיר הזאת לרגלי גמליאל ומלמד לפי
דקדוקי תורת אבותינו ואהי מקנא לאלהים כמוכם כלכם היום
⁴וארדף את הדרך הזאת עד מות ואהי אסר ומסגיר לכלא אנשים ונשים
⁵כאשר גם יעיד עלי הכהן הגדול וכל בית הזקנים אשר מהם לקחתי מכתבים ואלך אל האחים
לדמשק לאסר אף את הנמצאים שמה להביאם ירושלים למען יוסרו
⁶ויהי אנכי הלך וקרוב לדמשק כעת צהרים ופתאם נגה עלי מסביב אור גדול מן השמים
⁷ואפל ארצה ואשמע קול מדבר אלי שאול שאול למה תרדפני!
⁸ואען ואמר מי אתה אדני ויאמר אלי אני ישוע הנצרי אשר אתה רדפו
⁹והאנשים אשר אתי ראו את האור וייראו ואת קול המדבר אלי לא שמעו
¹⁰ואמר מה אעשה אדני ויאמר אלי האדון קום לך אל דמשק ושם יאמר לך את כל אשר צוית לעשות
¹¹ואני לא יכלתי לראות מפני זהר האור ההוא והאנשים אשר אתי הוליכוני ביד ואבא לדמשק
¹²ואיש חסיד כפי התורה ושמו חנניה אשר קנה לו שם טוב בקרב כל היהודים הישבים שם
¹³ויבא אלי ויעמד ויאמר אלי שאול אחי שוב ראה ובשעה ההיא נפקחו עיני וראיתיהו
¹⁴ויאמר אלהי אבותינו בחר בך לדעת את רצונו ולראות את הצדיק ולשמע קול מפיהו
¹⁵כי היו תהיה לו לעד אל כל בני האדם על כל אשר ראית ושמעת
¹⁶ועתה למה תתמהמה קום והטבל והתרחץ מחטאתיך בקראך בשמו
¹⁷ויהי בשובי אל ירושלים ואתפלל במקדש ותהי עלי יד יהוה
¹⁸וארא אותו מדבר אלי חושה צא במהרה מירושלים כי לא יקבלו את עדותך עלי!
¹⁹ואמר הלא הם יודעים את אשר השלכתי אל הכלא והלקיתי בבתי הכנסיות את המאמינים בך
²⁰ובהשפך דם אסטפנוס עדך אף אני עמדתי שם חפץ בהרגתו ושומר את בגדי הרגיו
²¹ויאמר אלי לך כי אני אל הגיוס עד למרחוק אשלחך
²²וישמעו אליו עד הדבר הזה וישאו את קולם ויאמרו הסירו איש כזה מעל האדמה כי איננו ראו כי
יחיה
²³ויהי בהיותם צעקים ומשליכים את בגדיהם מעליהם וזרקים עפר השמימה
²⁴ויצו שר האלף להוליכו אל המצד ויאמר לבדקו במלקות למען ידע מדוע המה ככה צעקים עליו
²⁵ויהי כאשר אסר להכותו ברצועות ויאמר אל שר המאה העמד עליו האף רשיון לכם להכות איש
רומי בלא דין ומשפט
²⁶וילך שר המאה כשמעו את הדבר הזה ויגד לשר האלף לאמר ראה מה תעשה כי האיש הזה רומי
הוא
²⁷ויבא שר האלף ויאמר אמר לי הרומי אתה ויאמר הן
²⁸ויען שר האלף אני בכסף רב קניתי לי משפט האזרחות הזאת ויאמר פולוס ואני אף נולדתי בח
²⁹אז הרפו ממנו האנשים אשר באו לבדקו וגם שר האלף ירא בדעתו כי רומי הוא והוא אסר אותו
³⁰וממחרת בקש לדעת אל נכון על מה שטנים אותו היהודים ויתר מוסרותיו ויצו להביא את ראשי
הכהנים ואת כל הסנהדרין ויורד את פולוס ויעמידהו בתוכם

יבט פולוס אל הסנהדרין ויאמר אנשים אחים בכל תמת לבבי התהלכתי לפני אלהים עד היום הזה¹

ויוצו חנניה הכהן הגדול את העמדים עליו להכותו על פיו²

ויואמר אליו פולוס יככה אלהים הקיר המסיד האמנם ישב אתה לדין אתי כתורה ואתה מצוה להכותי שלא כתורה³

ויואמרו העמדים שם את הכהן הגדול לאלהים תחרף⁴

ויואמר פולוס אחי לא ידעתי אשר הוא הכהן הגדול כי כתוב נשיא בעמך לא תאזן⁵

ופולוס ידע כי מקצתם צדוקים ומקצתם פרושים ויצעק בתוך הסנהדרין אנשים אחים פרוש בן פרוש אנכי ועל תקות המתים ותחיתם אני נדין⁶

ובדברו הדבר הזה היה ריב בין הצדוקים ובין הפרושים ויחלק ההמון⁷

כי הצדוקים אמרים אין תחיה ואין מלאך ורוח והפרושים מודים בשניהם⁸

ותהי המלה גדולה ויקומו הסופרים אשר מכת הפרושים ויתוכחו לאמר לא מצאנו דבר רע באיש הזה ואם רוח דבר אליו או מלאך אל נלחמה באלהים⁹

והריב הולך וחזק ושר האלף דאג פן ישסעו את פולוס ויצו את אנשי הצבא לרדת ולחטף אתו מתוכם ולהכניאו אל המצד¹⁰

ובלילה ההוא נצב עליו האדון ויאמר חזק פולוס כי כאשר העידות לי בירושלים כן העד תעיד ברומי¹¹

ויהי לפנות הבקר ויתחברו היהודים ויאסרו אסר על נפשם לאמר כי לא יאכלו ולא ישתו עד אם יהרגו את פולוס¹²

ומספר הבאים באלה הזאת היה יותר מארבעים¹³

ויגשו לא ראשי הכהנים ואל הזקנים לאמר אסר אסרנו על נפשנו לבלתי טעם מאומה עד אם הרגנו את פולוס¹⁴

ועתה הודיעו אתם והסנהדרין את שר האלף ויורידהו מחר אליכם כאלו תחפצו לדרש היטב את ענינו ואנחנו נכונים להמיתו בטרם יקרב אליכם¹⁵

וישמע בן אחות פולוס את ארבעם וילך ויבא אל המצד ויגד לפולוס¹⁶

ויקרא פולוס לאחד משרי המאות ויאמר אליו הולך את הבחור הזה אל שר האלף כי דבר לו להודיעו¹⁷

ויקחהו ויוליכהו אל שר האלף ויאמר פולוס האסיר קראני אליו ויבקש ממני להוליך אליך את הבחור הזה כי דבר לו להגיד לך¹⁸

ויאחז שר האלף בידו ויסר עמו לבדו וישאלהו מה הוא זה אשר לך להודיעני¹⁹

ויואמר כי נועצו היהודים יחדו לבקש ממך כי מחר תוריד את פולוס לפני הסנהדרין והמה כאלו חפצים לדעת היטב את ענינו²⁰

ואתה אל תשמע להם כי ארבים לו מהם יותר מארבעים איש אשר אסרו אסר על נפשם לבלתי אכל ושתות בטרם יהרגוהו והמה עתה עמדים ומחכים להבטחתך²¹

וישלח שר האלף את הבחור ויצוהו לבלתי אמר לאיש כי גלה לו את הדבר הזה²²

ויקרא לשני שרי מאות ויאמר החלצו מאתכם אנשי צבא מאתים ללכת לקסרין ופרשים שבעים ומשכי קשת מאתים מן השעה השלישית בלילה²³

ובהמות יכינו להרכיב את פולוס למען הביאו שלם אל פיליכס ההגמון²⁴

ויכתב אגרת וזה תכן דבריה²⁵

קלודיוס לוסיאס אל פיליכס ההגמון האדיר שלום²⁶

את האיש הזה תפשו היהודים ויבקשו המיתו ואבא עם אנשי הצבא ואפלטוהו מתוכם בשמעי כי רומי הוא²⁷

ובאשר חפצתי לדעת על מה שמנו אותו הורדתיו אל הסנהדרין שלהם²⁸

ואמצא כי שטנו אתו על דברי שאלות דתם ולא על דבר אשר יהיה עליו חייב מיתה או מוסרות²⁹

ועתה הנה הגד לי שהיהודים מתנכלים באיש הזה ואשלחהו אליך מיד וגם את שטניו צויתי לבוא³⁰

ולהגיש שטנתם לפניך ואתה שלום

³¹ויקחו אנשי הצבא את פולוס כאשר צוו ויביאהו לילה אל אנטפטרס

³²וממחרת הניחו את הפרשים ללכת אתו וישבו למצד:

³³והמה באו אל קסרין ויתנו את האגרת בידי ההגמון ויעמידו לפניו גם את פולוס

³⁴ויהי כקרא ההגמון את האגרת וישאל מאי זה מדינה הוא ויהי כשמעו כי הוא מקיליקיא ויאמר

³⁵אשמע את דבריך בבוא גם שטניך הנה ויצו לשמרו בבית המשפט אשר להורדוס

הפרק 24

ירד חנניה הכהן הגדול אחרי חמשת ימים ואתו הזקנים וטרטלוס איש דברים ויודיעו את ההגמון את דבר ריבם עם פולוס

²ויהי כאשר קראו לו ויחל טרטלוס לשטנו ויאמר

³את אשר ישבנו על ידך בשלום רב ואשר נעשו תקנות רבות לעם הזה בהשגחתך נקבל על כל פנים ובכל מקום בכל תודה פיליכס האדיה

⁴אך לבלתי הלאותך הרבה אתחנן אליך אשר תשמענו בקצר דברינו כחמלתך

⁵כי מצאנו את האיש הזה כקטב ומגרה מדינים בין כל היהודים על פני תבל והוא ראש כת הנצרים

⁶והוא גם נסה לחלל את המקדש ונתפש אותו ונחפץ לשפטו על פי תורתנו

⁷ויבא עלינו לוסיאס שר האלף ברב כח ויחטפהו מידינו

⁸ויצו את שטניו כי בוא יבאו לפניך ואתה כי תחקר אתו תוכל לדעת מפיהו את כל הדברים האלה אשר אנחנו טענים עליו

⁹וימלאו היהודים את דבריו לאמר כי כן הוא

¹⁰וירמז ההגמון אל פולוס לדבר ויען ויאמר יען אשר ידעתי כי זה כמה שנים שופט אתה לעם הזה הנני מצטדק בלב בטוח על עיני:

¹¹אתה תוכל לדעת אשר לא עברו יותר משנים עשר יום מעת עלותי ירושלים להשתחות

¹²ולא במקדש מצאוני מתוכח עם איש או מעורר מהומה בעם ולא בבתי הכנסיות ולא בעיר:

¹³גם אין ביכלתם להוכיח עלי את אשר עתה הם שטנים אותי:

¹⁴אבל את זאת מודה אני לפניך כי בדרך ההיא אשר יקראו בשם כת בה אני עבד את אלהי אבותינו בהאמיני בכל הכתוב בתורה ובנביאים

¹⁵ותקותי לאלהים אשר גם הם יחכו לה זאת היא כי עתידה להיות תחית המתים לצדיקים ולרשעים

¹⁶ובזאת גם עמלתי להיות תמים לב לאלהים ולאדם תמיד:

¹⁷ומקץ שנים רבות באתי להביא נדבות לעמי ולהקריב קרבן

¹⁸ואהי מטהר במקדש לא בהמון עם ולא במהומה וכן מצאוני אנשים יהודים מאסיא

¹⁹אשר עליהם היה לעמד הנה לפניך ולענות בי אם היה להם דבר נגדי:

²⁰או אלה ידברו נא המה מה מצאו בי עול בעמדי לפני הסנהדרין

²¹בלתי אם הדבר האחד ההוא אשר קראתי בעמדי בתוכם כי על תחית המתים אני נדון היום לפניכם

²²ויהי כשמע פיליכס את הדברים האלה ויאחר את דינם לעת אחרת כי עיני הדרך הזאת נודעו לו היטב ויאמר ברדת אלי לוסיאס שר האלף אשפט על דברכם

²³ויצו את שר המאה לשום אתו במשמר ולתת לו רוחה ולבלתי מנע איש ממידעיו משרת אתו ומבוא אליו

²⁴ואחרי ימים אחדים בא פיליכס עם אשתו דרוסלה והיא יהודית וישלח לקרא לפולוס וישמע אתו על דבר האמונה במשיח

²⁵ויהי כדברו על הצדק והפרישות ועל הדין העתיד לבוא ויחרד פיליכס ויען עתה זה לך ולכשאפנה אשוב לקרא לך

²⁶והוא מקוה כי פולוס יתן לו שחד למען יתירהו ובעבור זה קרא לו פעמים הרבה וידבר עמו
²⁷ויהי מקץ שנתים ימים ויקם פרקיוס פסטוס תחת פיליכס ופיליכס חפץ להתרצות אל היהודים
ויעזב את פולוס חבוש בבית האסורים

הפרק 25

יבא פסטוס אל המדינה ויעל אחרי שלשת ימים מקסרין לירושלים
²והכהן הגדול וראשי היהודים הודיעהו את ריבם עם פולוס
³ויפצרו בו וישאלו ממנו לעשות חסד עמהם להביאו ירושלים והמה מתנכלים אתו להמיתו בדרך
⁴ויען אותם פסטוס כי עצור פולוס בקסרין וכי גם הוא ישוב שמה בקרוב
⁵ויאמר לכן ירדו אתי העצומים שבכם ואם יש מאום באיש הזה יענו בו
⁶וישב בתוכם יותר מימים עשרה וירד אל קסרין וממחרת ישב על כסא המשפט ויצו להביא את
פולוס
⁷הוא בא והיהודים אשר ירדו מירושלים סבבהו ויאשימו את פולוס באשמות רבות וקשות אשר לא
יכלו להוכיח
⁸והוא הצטדק לאמר לא חטאתי במאומה לא לדת היהודים ולא למקדש ולא לקיסר
⁹ופסטוס חפץ להתרצות אל היהודים ויען את פולוס ויאמר התחפץ לעלות ירושלים להשפט על
אלה לפני שמה
¹⁰ויאמר פולוס לפני כסא משפט הקיסר אני עמד ושם נכון לי להשפט לא הרעתי ליהודים כאשר
ידעת היטב גם אתה
¹¹אם הרעתי ויש בי דבר משפט מות בל אחשך נפשי ממות ואם אין בי מאומה מכל אשר הם ענים
בי איש לא יוכל להסגירני אל ידם את הקיסר אני קורא לדיני!
¹²ויועץ פסטוס עם יועציו ויען אתו לאמר את הקיסר קראת אל הקיסר תלך
¹³ויהי אחרי ימים וירדו המלך אגרפס וברניקה אל קסרין לשאל לשלום פסטוס
¹⁴ויהי כי ארכו להם הימים שם ויספר פסטוס למלך את ריב פולוס לאמר יש פה איש אשר פיליכס
הניחו אסור
¹⁵ובהיותי בירושלים דברו אלי ראשי הכהנים וזקני היהודים על אדותיו ויבקשו ממני לחרץ משפטו
¹⁶ואען אותם כי אין מנהג הרומיים למגן איש לאבד בטרם יעמד הנשטן לנכח שטניו ונתן לו מקום
להצטדק מן השטנה
¹⁷ולכן כאשר באו הנה יחד חשתי ולא התמהמהתי כי ממחרת היום ישבתי על כסא המשפט ואצוה
להביא את האיש
¹⁸ויעמדו עליו שטניו ולא הביאו עליו דבר רע מאשר הייתי חשד אתו
¹⁹רק היו להם דברי ריבת לנגדו על עבודת אלהיהם ועל מת אחד ישוע שמו אשר אמר עליו פולוס
כי הוא חי!
²⁰ותכבד בעיני השאלה הזאת ואמר החפץ אתה ללכת ירושלים ולהשפט שם על אלה
²¹אבל פולוס שאל להניחו במשמר עד צאת משפטו מלפני אגוסטוס ואצוה לשמרו עד אשר אשלח
אתו אל הקיסר
²²ויאמר אגרפס אל פסטוס גם אני חפץ לשמע את האיש ויאמר מחר תשמענו
²³ויהי ממחרת כבוא אגרפס וברניקה בהוד גדול ויבאו אל אלם המשמעת המה ושרי האלף ונגידי
העיר ויצו פסטוס ויביאו את פולוס
²⁴ויאמר פסטוס אגרפס המלך וכל האישים אשר אתם פה אתנו הנכם ראים את האיש אשר בעבורו
פגעו בי כל המון היהודים גם בירושלים וגם פה ויצעקו כי אינו בדין שיחיה עוד:
²⁵ואני כאשר הכרתי כי לא עשה דבר לחיבו מיתה והוא גם הוא קרא את אגוסטוס לדינו יעצתי
לשלח אתו שמה

²⁶ אך אין לי לכתב עליו דבר נכון לאדנינו ובעבור זאת הביאתיו לפניכם וביותר לפניך המלך אגרפס למען יחקר וידעתי מה אכתב ²⁷ כי לא יתכן בעיני לשלוח אסיר מבלי הודיע גם את עלילת הדברים אשר שמו לו

הפרק 26

יאמר אגרפס אל פולוס נתן לך לדבר בעד נפשך אז יצטדק פולוס ויושט את ידו ויאמה ² מאשר אני את נפשי המלך אגרפס כי לפניך אצטדק היום על כל אשר שטנים אתי היהודים ³ כי אתה ידע היטב כל המנהגים והשאלות אשר בין היהודים ועל כן אשאלה מאתך לשמע אתי כארץ רוחך ⁴ הנה את דרכי מנעורי אשר התהלכתי בה מאז בתוך עמי ובירושלים ידעים אותה כל היהודים ⁵ כי מימים ראשונים ידעוני אם ירצו להעיד כי כפרוש התנהגתי על פי הכת המקפדת ביותר בעבודתנו ⁶ ועתה אני עמד להשפט על תקות ההבטחה אשר הבטיחה האלהים את אבותינו ⁷ ואשר שנים עשר שבטינו מיחלים להגיע לה בעבדם את יהוה תמיד יומם ולילה על דבר התקוה הזאת אגרפס המלך שטנים אותי היהודים ⁸ מדוע יפלא בעיניכם כי האלהים יחיה מתים ⁹ הן לפני אני חשבתי צדקה לצרר את שם ישוע הנצרי עד מאד ¹⁰ כאשר עשיתי בירושלים וגם קדושים רבים אני הסגרתי לבתי כלאים ברשיון אשר קבלתי מאת הכהנים הגדולים וכשנהרגו הסכמתי ¹¹ ובכל בתי הכנסיות יסרתי אתם פעמים רבות ואנסתים לגדף ואתהוללה בם עד מאד וארדפם עד לערים אשר חוצה לארץ ¹² ויהי בלכתי על זאת לדמשק ברשיון הכהנים הגדולים ובמצותם ¹³ והנה אדני המלך בצהרים בדרך ראיתי אור צח מזהר השמש אשר משמים נגה עלי מסביב ועל ההלכים אתי ¹⁴ ונפל כלנו ארצה ואשמע קול מדבר אלי בלשון עברית לאמר שאול שאול למה תרדפני קשה לך לבעט בדרכנות ¹⁵ ואמר מי אתה אדני ויאמר אנכי ישוע אשר אתה רדף ¹⁶ אבל קום ועמד על רגליך כי לבעבור זאת נראיתי אליך לבחר בך למשרת ולעד על אשר ראית ועל אשר אראך ¹⁷ בהצילי אותך מן העם ומן הגוים אשר אשלחך עתה אליהם ¹⁸ לפקח את עיניהם למען ישובו מחשך לאור ומיד השטן אל האלהים וימצאו באמונתם בי את סליחת החטאים ואת הנחלה בתוך המקדשים ¹⁹ על כן המלך אגרפס לא המריתי את המראה אשר ראיתי מן השמים ²⁰ כי אם קראתי ראשונה לישיבי דמשק וירושלים ובכל ארץ יהודה וגם לגוים כי ינחמו וישובו אל האלהים ויעשו מעשים ראויים לתשובה ²¹ ובגלל הדבר הזה תפשו אתי היהודים במקדש ויבקשו להמיתני ²² והאלהים היה בעזרי ועד היום הזה עמד אני ומעיד לפני קטן וגדול ואינני מדבר דבר זולתי אשר דברו הנביאים ומשה כי עתידות הנה להיות ²³ כי המשיח מענה הוא וכי ראשון הוא לקמים מן המתים להפיץ אור בעם ובגוים ²⁴ ויהי הוא מצטדק כזאת ויען פסטוס בקול גדול לאמר הנך משתגע פולוס רב הלמוד הביאך לידי שגעון ²⁵ ויאמר פולוס אינני משגע פסטוס האדיר כי אם דברי אמת וטעם אביע ²⁶ כי המלך יודע את אלה ועל זאת גם בבטחון אני מדבר אליו יען אשר לא אאמין כי נעלם ממנו דבר מן הדברים האלה כי לא בקרן זווית נעשתה זאת

²⁷המלך אגרפס המאמין אתה בנביאים ידעתי כי מאמין אתה
²⁸ויאמר אגרפס אל פולוס עוד מעט ופיתיתי להיות נצרי!
²⁹ויאמר פולוס אבקשה מאלהים אשר אם במעט ואם בהרבה לא אתה לבדך כי גם כל השמעים
אותי יהיו כמוני זולתי המוסרות האלה
³⁰ויהי בדברו הדבר הזה ויקם המלך וההגמון וברניקה והישיבים אתם
³¹ויסורו החדרה וידברו איש אל רעהו לאמר האיש הזה לא עשה דבר אשר יהיה עליו חייב מיתה או
מוסרות
³²ויאמר אגרפס אל פסטוס האיש הזה יוכל להפטור לולא קרא את הקיסר לדינו

הפרק 27

כאשר נגמר הדין כי נעבר באניה אל איטליא מסרו את פולוס ומקצת אסירים אחרים אל שר המאה
לגדוד אגוסטוס ושמו יוליוס
²ונרד אל אניה אדרמטית נכנים לבוא על פני חוף אסיא ונעבר הימה ויהי אתנו ארסטרכוס מוקדון
מן תסלוניקי;
³וממחרת הגענו אל צידון ויוליוס עשה עם פולוס חסד וינח לו ללכת אל מידעיו להעזר בידם
⁴ונלך משם ונעבר בסביבות קפרוס כי הרוחות היו לנגדנו
⁵ונעבר את הים אשר לפני קיליקיא ופמפוליא ונבא אל מורא אשר בלוקיא
⁶וימצא שם שר המאה אניה אלכסנדריה באה לאיטליא ויעבירנו לתוכה
⁷והאניה הלכה בכבדות ימים רבים ואחרי אשר יגענו ובאנו אל מול קנידוס לא הניחנו הרוח לחתר
אל היבשה ונעבר מצד לקריטי על פני הר סלמוני;
⁸ואחרי אשר עברנו בתלאות באנו למקום אחד נקרא קלילמני אשר קרובה לו עיר ושמה לסיא
⁹ויהי מקץ ימים רבים כאשר באה עת הסכנה לירידי הים כי גם הצום כבר עבר ויזהר אתם פולוס
¹⁰ויאמר אליהם אנשים ראה אני כי הליכתנו תהיה אך מרי ונזק גדול לא לבד למעמסה ולאניה כי
אם גם לנפשותינו
¹¹ושר המאה לא שמע אל דברי פולוס כי אם אל רב החבל ואל בעל האניה
¹²ובאשר החוף איננו טוב לעמד בו בימי הסתיו יעצו הרבים לעבר משם לאמר אולי נוכל הגיע
לפיניכס וישבנו שם בימי הסתיו והוא חוף בקריטי פונה דרך הדרום מערבה ודרך הצפון מערבה
¹³ורוח נשבת לאט מדרום ויחשבו כי תצלח עצתם בידם ויעלו העוגין ויעברו לעמת שפת קריטי;
¹⁴ויהי כמעט אחרי כן ותפגע בה רוח נחשל הנקראה אוריקלדיון
¹⁵ותטרף האניה ולא יכלה לעמד נגד הרוח ונרף ידינו ממנה וננדף;
¹⁶ותרץ האניה אל עבר אי קטן הנקרא קלודה וכמעט לא יכלנו לאחז העברה
¹⁷ואחרי משכם אותה אליהם ויקחו לעזר את כל אשר השיגה ידם ויחשבו את דפני האניה ומיראתם
פן יפלו אל בין רכסי החול הורידו את כלי המפרש וכה נדפו
¹⁸ויהי הסער הולך וסער עלינו וממחרת הטילו את המעמסה אל הים
¹⁹וביום השלישי הטלנו בידינו את כלי האניה אל הים
²⁰ויהי ימים רבים גם השמש גם הכוכבים לא נראו והסערה חזקה עלינו עד מאד ותכרת ממנו כל
תקות ישועה
²¹ופולוס עמד בתוכם אחרי האריכם בצום ויאמר אנשים לו שמעתם אלי ולא יצאתם מקריטי כי אז
לא קרנו הנזק הזה במריכם
²²ועתה אני אמר אליכם חזקו ואמצו כי לא תאבד נפש מכם בלתי הספינה לבדה
²³כי בלילה הזה נצב עלי מלאך האלהים אשר לו אנכי ואשר אני עבד אתו
²⁴ויאמר אל תירא פולוס עליך עוד לעמד לפני הקיסר ועתה הנה נתן לך האלהים את כל ההלכים
אתך באניה

²⁵על כן אנשים חזקו ואמצו כי מאמין אני לאלהים כי כן יהיה כאשר נאמר אלי:
²⁶אך השלך נשלך אל אחד האיים
²⁷ויהי כבוא ליל ארבעה עשר לטלטולנו בים אדריה כחצות הלילה ויחשבו המלחים כי קרבה להם
יבשת
²⁸ויורידו את האנך וימצאו עמק הים עשרים קומה ויעברו מעט ויוסיפו להוריד את האנך וימצאו
קומות חמש עשרה
²⁹וייראו פן יפגעו בשני הסלעים וישליכו מעל אחורי האניה ארבעה עוגינים אל הים וכספו לאור
היום
³⁰והמלחים בקשו לברח מן האניה ויורידו את העברה אל הים באמרם כי יש את נפשם לשלח
עוגינים גם מראש האניה
³¹ויאמר פולוס אל שר המאה ואל אנשי הצבא לאמר אם אלה לא ישבו אתנו באניה לא תוכלו אתם
להושע
³²ויקצצו אנשי הצבא את חבלי העברה ויתנוה לנפול
³³והבקר טרם יאור ופולוס מבקש מכלם לטעם לחם לאמר היום יום ארבעה עשר אשר חכיתם
צמים ולא טעמתם מאומה
³⁴על כן קרא אני אתכם לטעם לחם כי הוא למחיתכם כי איש איש מכם לא יפל משערת ראשו
ארצה
³⁵הוא דבר את הדברים האלה והוא לקח את הלחם ויודה לאלהים לפני כלם ויבצע ויחל לאכל
³⁶ויאמץ לב כלם ויטעמו אכל גם המה
³⁷ואנחנו כל נפש אשר באניה מאתים ושבעים ושש
³⁸ויאכלו לשבעה ויקלו מעל האניה ויטילו את הצדה אל הים
³⁹הבקר אור ולא הכירו את הארץ אבל ראו כמפרץ וחוף לו ויועצו לנהג אליו את האניה אם יוכלו
⁴⁰ויגדעו את העוגינים ויעזבום לים ויתירו גם את מיתרי המנהיג ויפרשו מפרש התרן אל פני הרוח
ויבקשו לבא אל החוף
⁴¹ויפגעו במקום אשר הים משני עבריו ותדבק בו האניה ותעמד ראשה לא ינוע ואחוריה נשברו
משאון הגלים
⁴²ותהי עצת אנשי הצבא להמית את האסירים פן ישחה איש מהם וימלט
⁴³ושר המאה חפץ להציל את פולוס וינא את עצתם ויאמר מי ידע לשחות ירד ויעבר ליבשה
בראשנה והנשאים אלה על קרשים ואלה על שברי האניה
⁴⁴ויהי כן וימלטו כלם אל היבשה

הפרק 28

כאשר נמלטנו נודע לנו כי שם האי מליט:
²והנכרים לא המעיטו חסדם עמנו כי בערו אש ויאספו את כלנו אליהם מפני הגשם היורד ומפני
הקד
³ופולוס אסף לו ערמת קצים וישם על המוקד ומן החם יצא אפעה ויאחז בידו
⁴ויראו הנכרים את החיה תלויה על ידו ויאמרו איש אל רעהו אכן רצח האיש הזה אשר הנקמה לא
הניחה לו לחיות אף כי נמלט מן הים
⁵והוא נער את החיה מעל ידו אל תוך האש ולא הרעה לו מאומה
⁶והם הוחילו אשר יצבה גופו או אשר יפל מת פתאם ויחילו עד בוש והנה לא קרהו כל אסון ויהפך
לבם ויאמרו כי אלהים הוא
⁷ובסביבו המקום ההוא היו שדות אשר לראש אנשי האי ושמו פובליוס הוא הביא אתנו לביתו ויכלכל
אתנו בטובו שלשת ימים
⁸ואבי פובליוס מוטל למשכב בקדחת ובמחלה המעים ויבא אליו פולוס ויתפלל וישם עליו את ידיו

וירפאהו

⁹ ואחרי המעשה הזה באו גם החלים האחרים אשר באי וירפאו

¹⁰ ויכבדנו כבוד גדול ובלכתנו משם ספקו לנו די צרכנו

¹¹ ואחרי שלשת חדשים עברנו משם באניה אלכסנדריה אשר ישבה באי בימי הסתו ואות דגלה התאומים

¹² ונבא אל סרקוסא ונשב שם שלשת ימים

¹³ משם סבנו ונבא אל רגיון ובנשב רוח דרומית ביום המחרת באנו ביום השני אל פוטיולי

¹⁴ ושם מצאנו אחים ויבקשו ממנו לשבת אתם שבעת ימים ובכן הלכנו אל רומי

¹⁵ וישמעו האחים את בואנו ויצאו משם לקראתנו עד לשוק אפיוס ועד לשלשת החניות וירא אתם פולוס ויודה לאלהים ויתחזק

¹⁶ ואחר באנו אל רומי העביר שר המאה את האסירים אל שר הצבא ולפולוס הניחו לשבת לבדו עם איש הצבא השמר אותו

¹⁷ ויהי אחרי שלשת ימים ויקרא פולוס אליו את ראשי היהודים ויקהלו אליו ויאמר אליהם אנשים אחים אף כי לא מעלתי מעל בעמנו ובחקות אבותינו אסרוני בירושלים וימסרוני לידי הרומיים

¹⁸ והם אחרי חקרו אתי אמרו לפטריני כי לא נמצא בי משפט מות

¹⁹ והיהודים קמו בי ואאנס לקרא את הקיסר לדיני אך אין נפשי לשטון את עמי בדבר

²⁰ ובעבור זאת קראתי לכם לראותכם ולדבר עמכם כי בגלל תקות ישראל אסור אני בכבל הזה

²¹ ויאמרו אליו לא קבלנו על אדוניתך אגרות מארץ יהודה ולא בא הנה אחד מן האחים אשר הגיד או דבר עליך דבר רע

²² אמנם חפצים אנחנו לשמע את אשר בלבבך כי נודע לנו אשר בכל מקום יריבו אל הכת הזאת

²³ וישימו לו יום מועד ויבאו אליו רבים אל מלונו ויעד בהם ויבאר את מלכות אלהים ויוכח להם עניני ישוע מתורת משה ומן הנביאים מבקר עד ערב

²⁴ ויש אשר שמעו אל דבריו ויש אשר לא האמינו

²⁵ ויחלקו בדעתם ויסורו ללכת לדרכם בדבר פולוס הדבר האחד הזה היטב דבר רוח הקדש לאבותינו בפי ישעיהו הנביא לאמר

²⁶ לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו וראו ואל תדעו

²⁷ כי שמן לב העם הזה ואזניו כבדו ואת עיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפאתיו

²⁸ לכן דעו כי לגוים נשלחה תשועת אלהים והמה ישמעו

²⁹ ויהי בדברו זאת הלכו מאתו היהודים ויתוכחו הרבה איש עם רעהו

³⁰ ופולוס ישב שנתים ימים בביתו אשר שכר לו ויקבל את כל הבאים אליו

³¹ ויקרא את מלכות האלהים וילמד את דרכי ישוע המשיח אדנינו בכל בטחון לבו ואין מנע